
Załącznik II

POSTĘPY UE W OSIĄGANIU CELÓW
ZRÓWNOWAŻONEGO ROZWOJU

Postępy UE w osiągnięciu celów zrównoważonego rozwoju

UE jest jednym z najlepszych miejsc do życia, a państwa członkowskie UE już teraz znajdują się w czołówce, jeżeli chodzi o wdrażanie celów zrównoważonego rozwoju. Niemniej jednak żaden kraj na świecie nie osiągnął jeszcze wszystkich uzgodnionych celów, a z bardziej szczegółowej oceny rezultatów UE w zakresie celów zrównoważonego rozwoju wynika, że również w UE konieczna jest kontynuacja wysiłków na wszystkich frontach.

17 celów zrównoważonego rozwoju określonych w Agendzie ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 jest ściśle ze sobą powiązanych i sformułowanych w taki sposób, że nie można ich rozdzielić; dla ich pomyślnego wdrożenia w praktyce kluczowe znaczenie ma zatem uwzględnienie ich w działaniach wszystkich podmiotów. Istotne jest, aby tworzyć większą synergię i zwiększać spójność między politykami, jak również aby rozwinąć sprzyjające otoczenie regulacyjne, finansowe i społeczne. Dzięki temu możliwe będzie ich przełożenie na rzeczywiste działania.

Naturalne systemy naszej planety, które utrzymują życie na ziemi, są coraz bardziej przeciążone, dlatego też priorytetowo należy traktować nadanie zrównoważonego charakteru strukturze produkcji, dystrybucji i konsumpcji, przeciwdziałanie zmianie klimatu oraz wzmocnienie naszych działań na rzecz ochrony oceanów, ekosystemów i bioróżnorodności. Należy zaostrzyć walkę z ubóstwem, wykluczeniem społecznym, nierównościami i różnicami w traktowaniu kobiet i mężczyzn, aby zagwarantować wszystkim dobrobyt i dobrostan, zapewnić stabilność społeczną i polityczną oraz utrzymać poparcie dla Unii Europejskiej. Należy kontynuować propagowanie i pogłębianie praworządności, demokracji i praw podstawowych, jak również solidnego i opartego na zasadach multilateralizmu i handlu.

W niniejszym dokumencie przedstawiono postępy UE w realizacji celów zrównoważonego rozwoju. W odniesieniu do każdego celu zamieszczono informacje na temat tego, jakie postępy dotychczas poczyniła UE, jak kształtują się tendencje rozwojowe oraz jak wypada UE w kontekście globalnym. Ponadto przedstawiono krótki opis, jakich postępów oczekuje się od UE do 2030 r. oraz jakie czynniki będą stymulować dążenie do zrównoważonej Europy, a jakie czynniki mogą te

dążenia utrudniać. Dążenie do zrównoważonego rozwoju powinno być wspólnym przedsięwzięciem wszystkich zaangażowanych członków społeczeństwa. Mając to na uwadze, przedstawiono również kilka rzeczywistych przykładów, aby zaprezentować dobre praktyki stosowane przez różne podmioty na różnych poziomach.

Siedem z 27 państw członkowskich UE znajduje się w pierwszej dziesiątce światowego rankingu indeksu celów zrównoważonego rozwoju, a wszystkich 27 państw członkowskich UE znajduje się w pierwszej pięćdziesiątce spośród 156 ocenionych krajów⁽¹⁾. W ciągu ostatnich pięciu lat UE jako całość poczyniła postępy w odniesieniu do niemal wszystkich celów zrównoważonego rozwoju. Największe postępy poczyniono w odniesieniu do celu zrównoważonego rozwoju nr 3 – Umożliwienie wszystkim ludziom w każdym wieku oraz celu nr 4 – Zapewnienie wszystkim dostępu do włączającej i sprawiedliwej edukacji wysokiej jakości oraz możliwości uczenia się przez całe życie. Cele te znajdują się również wśród trzech celów, w których realizacji państwa członkowskie UE-27 przodują w rankingu światowym. W rankingu światowym państwa członkowskie UE-27 średnio osiągają najwyższe wyniki w odniesieniu do celu zrównoważonego rozwoju nr 1 – Wylimitowanie ubóstwa we wszystkich jego przejawach na całym świecie. UE wykazała jednak niezadowolające wyniki w odniesieniu do celu zrównoważonego rozwoju nr 10 – Zmniejszenie nierówności w obrębie państw i między nimi. Odnotowano znaczne różnice między państwami członkowskimi. Należy zauważyć, iż poczynienie postępów nie musi oznaczać, iż obecny stan realizacji poszczególnych celów jest dla UE zadowolający. Na przykład odnotowano znaczące postępy, jeżeli chodzi o cel zrównoważonego rozwoju nr 12 – Propagowanie zrównoważonych wzorców konsumpcji i produkcji, lecz w przypadku tego celu państwa członkowskie UE-27 zajmują średnio drugie miejsce od końca w rankingu światowym i wiele pozostaje jeszcze do zrobienia. W rankingu światowym państwa członkowskie UE-27 średnio osiągają najniższe wyniki w odniesieniu do celu zrównoważonego rozwoju nr 14 – Ochrona oceanów, mórz i zasobów morskich oraz wykorzystywanie ich w sposób zrównoważony.

(1) W niniejszym ustępie ranking światowy opiera się na sprawozdaniu z 2018 r. dotyczącym indeksu i tablicy wskaźników celów zrównoważonego rozwoju, sporządzonym przez Sustainable Development Solutions Network (SDSN) i Bertelsmann Stiftung; natomiast tendencje w UE opierają się na sprawozdaniu Eurostatu „Sustainable development in the European Union – Monitoring report on progress towards the SDGs in an EU context – wydanie z 2018 r.”.

Przegląd postępów w osiągnięciu celów zrównoważonego rozwoju w kontekście UE⁽²⁾

(2) Eurostat (2018), „Sustainable development in the European Union – Monitoring report on progress towards the SDGs in an EU context – wydanie z 2018 r.”.

Wyeliminowanie ubóstwa we wszystkich jego przejawach na całym świecie

UNIA EUROPEJSKA DZISIAJ

OBRAZ SYTUACJI / PRZEGLĄD JAKOŚCIOWY

UE jest wprawdzie liderem, jeżeli chodzi o większość obszarów związanych z zatrudnieniem i sprawami społecznymi, jednak nasze społeczeństwo nadal stoi w obliczu wyzwań, na które trzeba znaleźć odpowiedź. Osoby żyjące w ubóstwie nie mogą wykorzystywać swojego potencjału, aktywnie uczestniczyć w życiu społeczeństwa oraz korzystać z prawa dostępu do usług wysokiej jakości. Ubóstwo jest wielowymiarowe: to więcej niż tylko brak adekwatnego dochodu; obejmuje ono także inne aspekty, począwszy od deprivacji materialnej po dyskryminację i brak uczestnictwa w podejmowaniu decyzji. Ubóstwo może się utrzymywać na przestrzeni czasu i przenosić z pokolenia na pokolenie. UE działa na wielu frontach, aby rozwiązać problem ubóstwa zarówno w wymiarze wewnętrznym, jak i zewnętrznym, podejmując działania ustawodawcze, przeznaczając specjalne fundusze, wprowadzając koordynację polityki, promując społeczną odpowiedzialność przedsiębiorstw/odpowiedzialne prowadzenie działalności gospodarczej i nawiązując dialog społeczny. UE przestrzega przy tym swoich uprawnień oraz zasady pomocniczości i proporcjonalności. W 2017 r., po raz pierwszy od rozpoczęcia światowego kryzysu, liczba osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym na terytorium UE spadła poniżej punktu odniesienia z 2008 r.: w porównaniu z 2008 r. ubóstwem lub wykluczeniem społecznym zagrożonych jest 3,1 mln osób mniej, lub – w porównaniu z najwyższym poziomem z 2012 r. – 10,8 mln osób mniej. Jednak istotnym wyzwaniem pozostaje cel UE, jakim jest wyprowadzenie, do 2020 r., z ubóstwa lub wykluczenia społecznego co najmniej 20 mln osób – w porównaniu z 2008 r. Osoby w trudnej sytuacji, takie jak dzieci, młodzież, osoby niepełnosprawne, osoby o niskim poziomie wykształcenia, bezrobotni, urodzeni poza UE, osoby ze środowisk zmarginalizowanych, a także osoby mieszkające w gospodarstwach domowych o bardzo niskiej intensywności pracy lub zatrudnione w oparciu o niepewne formy zatrudnienia, są w większym stopniu narażone na ubóstwo lub wykluczenie społeczne. Po stronie zewnętrznej UE jest światowym liderem, jeżeli chodzi o wkład w eliminowanie ubóstwa. W tym celu stosuje się spójny zestaw strategii, w tym współpracę na rzecz rozwoju, różne instrumenty polityki handlowej oraz europejską politykę sąsiedztwa i rozszerzenia. Europejski konsensus w sprawie rozwoju – ramy współpracy na rzecz rozwoju realizowanej przez UE i jej państwa członkowskie – skupia się na eliminowaniu ubóstwa, pokonywaniu dyskryminacji i nierówności oraz niepozostawianiu nikogo w tyle. Unijne umowy o wolnym handlu, jednostronne preferencje handlowe oraz zaktualizowana strategia pomocy na rzecz wymiany handlowej z 2017 r. wspierają ograniczanie ubóstwa w krajach rozwijających się.

GŁÓWNE TENDENCJE

- Najnowsze dane pokazują, że w 2017 r. aż 112,9 mln osób, tj. 22,5 % ludności UE, było **zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym**, co oznacza, że doświadczyły one przynajmniej jednej z sytuacji, do której należą: zagrożenie ubóstwem, pogłębiona deprivacja materialna lub bardzo mała intensywność pracy. Ta tendencja spadkowa utrzymuje się od 2012 r., kiedy liczba osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym osiągnęła najwyższy poziom, tj. 123,8 mln. Na wyższe ryzyko ubóstwa narażone są kobiety w całej UE, przede wszystkim ze względu na różnice w traktowaniu kobiet i mężczyzn na rynku pracy, których kobiety doświadczają w całym swoim życiu zawodowym. Odsetek dzieci zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym (w wieku 0–17 lat) utrzymuje się na poziomie zdecydowanie wyższym od odsetka ogółu ludności w większości państw członkowskich (mimo tendencji spadkowej). W obrębie UE nadal utrzymują się istotne różnice pomiędzy poszczególnymi państwami.
- Odsetek **osób zagrożonych ubóstwem dochodowym** rósł przez kilka lat w następstwie kryzysu, zaś w latach 2015–2016 ustabilizował się na poziomie ok. 17,3 % ludności UE. W 2017 r. odsetek ten spadł do 16,9 %, do czego przyczyniła się trwająca odnowa gospodarcza oraz coraz lepsze warunki na rynku pracy. Jeżeli chodzi o ubogie osoby pracujące, w 2017 r. ubóstwem dochodowym dotkniętych było 9,6 % zatrudnionych. W ciągu ostatnich czterech lat liczba ta ustabilizowała się, aczkolwiek na wyższym poziomie niż w 2008 r. (8,6 %).

- **Odsetek osób dotkniętych pogłębioną deprawacją materialną nieustannie** spadał od 2012 r., kiedy odnotowano wartość szczytową równą 9,9%. W 2017 r. wyniósł on 6,9 % ludności UE, a obecnie znajduje się poniżej poziomu z 2008 r. (8,5 %), co przekłada się na około 1 osobę na 14, która jest ograniczona brakiem zasobów, np. nie jest w stanie opłacić rachunków, dostatecznie ogrzać mieszkania lub spędzić jednego tygodnia urlopu poza domem.
- Osoby zagrożone ubóstwem zwykle są bardziej narażone na **braki mieszkaniowe**, takie jak przeciekające dachy, wilgotne ściany lub brak podstawowych urządzeń sanitarnych. W 2017 r. problemy te dotknęły 13,1 % ludności UE, aczkolwiek odnotowuje się tendencję spadkową.

RANKING ŚWIATOWY

Zgodnie ze sprawozdaniem „2018 SDG Index and Dashboards” dotyczącym indeksu i tablicy wskaźników celów zrównoważonego rozwoju dla wszystkich państw członkowskich OZN (Bertelsmann Stiftung oraz Sustainable Development Solutions Network), wszystkie państwa członkowskie UE osiągnęły wynik powyżej 95 na 100, jeżeli chodzi o cel zrównoważonego rozwoju nr 1. Jest to w ujęciu średnim najwyższy wynik w kontekście celów zrównoważonego rozwoju dla państw członkowskich UE.

UNIA EUROPEJSKA W 2030 R.

UE A BIEŻĄCE TENDENCJE / WSZYSTKIE CZYNNIKI RÓWNE

Mimo że najistotniejsze wyzwania będą się utrzymywać, oczekuje się, że do 2030 r. UE poczyni dalsze znaczne postępy w zakresie eliminacji ubóstwa i wykluczenia społecznego. Wzrost zatrudnienia będzie odgrywał ważną rolę, lecz nie wystarczy, by podźwignąć wszystkich z ubóstwa. Konieczne będzie dostosowanie dostępu do odpowiedniej ochrony socjalnej, opieki zdrowotnej na wysokim poziomie, edukacji, polityki mieszkaniowej i usług socjalnych do przyszłych zmian demograficznych, nowych technologii, zmieniających się form pracy, migracji oraz zmiany klimatu. Niezbędne są nieustanne postępy od szerokiej grupy zainteresowanych stron na wszystkich poziomach, w tym na poziomie lokalnym, krajowym i europejskim. Polityka zewnętrzna UE w dalszym ciągu będzie przyczyniać się do eliminacji ubóstwa w państwach trzecich.

SZANSE / CZYNNIKI POZYTYWNE

Narzędzia polityczne powiązane z zatrudnieniem i opieką społeczną (chodzi tu przede wszystkim o systemy ochrony socjalnej i włączenia społecznego, polityki w zakresie rynku pracy, równouprawnienie płci, poziom wykształcenia, poziom umiejętności, uczenie się przez całe życie, opiekę zdrowotną i opiekę długoterminową), równy dostęp do nowych technologii, innowacje społeczne, zrównoważone finansowanie, multilateralizm, otwarta i uczciwa wymiana handlowa, zaangażowanie społeczne i polityka partycypacyjna, społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstw/odpowiedzialne prowadzenie działalności gospodarczej, opodatkowanie.

RYZYKA / CZYNNIKI NEGATYWNE

Nierówne szanse, starzenie się społeczeństw, zmieniający się skład gospodarstw domowych (np. jednoosobowe gospodarstwa domowe), zmiana klimatu, sprzeciw wobec polityk gwarantujących równość płci i wobec ruchów na rzecz równouprawnienia płci, brak stabilizacji geopolitycznej i zagrożenia dla bezpieczeństwa, powrót do protekcjonizmu gospodarczego na całym świecie, segmentacja rynków pracy i niepewność zatrudnienia, przepaść cyfrowa.

NAJWAŻNIEJSZE KWESTIE POLITYCZNE

Na poziomie UE

Najważniejsze ramy odniesienia w walce z ubóstwem na szczeblu UE stanowi Europejski filar praw socjalnych. Większość z 20 zasad tego filaru odnosi się bezpośrednio do celów zrównoważonego rozwoju dotyczących ubóstwa, takich jak ograniczanie ubóstwa we wszystkich jego wymiarach, wdrożenie stosownych krajowych systemów ochrony oraz stworzenie solidnych ram politycznych wspierających inwestycje służące eliminowaniu ubóstwa. Tablica wskaźników społecznych pomaga w nadzorowaniu osiągnięć i monitorowaniu tendencji w zakresie zatrudnienia i w obszarze społecznym, w tym w kontekście ryzyka ubóstwa oraz wykluczenia społecznego, w poszczególnych państwach członkowskich.

Na poziomie państw członkowskich

Portugalia wprowadziła szereg środków w celu wzmocnienia ochrony socjalnej i walki z ubóstwem, wykluczeniem socjalnym i nierównościami. Uzupełnieniem dochodów gospodarstw domowych jest tak zwany „pakiet wsparcia”, w ramach którego podwyższono wysokość emerytur; przywrócono wartość odniesienia solidarnościowego zasiłku dochodowego, a także skali ekwiwalentu dochodu minimalnego; ponadto zwiększono minimalną kwotę zasiłków na dziecko i zasiłków rodzinnych. Podniesiono minimum socjalne – wartość odniesienia na potrzeby środków ochrony socjalnej, a także rozszerzono zakres obowiązywania systemu dochodu minimalnego.

Na poziomie regionalnym / lokalnym

W latach 2015–2018 miasto Monachium w Niemczech zrealizowało, ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego, kilka inicjatyw skierowanych do osób bezrobotnych, aby pomóc im w wejściu na lokalny rynek pracy, a tym samym przyczynić się do redukcji ubóstwa. Inicjatywy obejmowały projekt „Work & Act” („Pracuj & Działaj”), który pomógł osobom bezrobotnym powrócić do pracy; projekt „Power-M” („Siła-M”), w ramach którego wspierano kobiety w powrocie do pracy po urlopie macierzyńskim; projekt „Guide” („Przewodnik”), w ramach którego oferowano wskazówki kobietom będącym przedsiębiorcami; oraz projekty „FIBA” i „MigraNet”, w ramach których wspierano integrację migrantów na rynku pracy.

Na poziomie przedsiębiorstw

Naturgy, przedsiębiorstwo gazowe i energetyczne w Hiszpanii, wprowadziło plan energetyczny dla najsłabszych, w którym zagwarantowano ochronę odbiorców znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji. Oddziaływanie socjalne tego planu ma nadać nowym prywatnym przedsiębiorstwom pozycję katalizatorów w walce z ubóstwem; plan ma wspierać podmioty społeczne, które zwalczają wykluczenie społeczne.

Na poziomie społeczeństwa obywatelskiego

Europejska Sieć na rzecz Dochodu Minimalnego zwiększa świadomość, jeżeli chodzi o potrzebę zapewnienia odpowiedniego minimalnego dochodu, zapewnienie godnego życia na wszystkich etapach i skuteczny dostęp do towarów i usług, które to umożliwiają. Sieć ta skupia różne organizacje, ekspertów, osoby zawodowo zajmujące się tą tematyką, naukowców i inne podmioty aktywnie działające na rzecz walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym.

Wyeliminowanie głodu, osiągnięcie bezpieczeństwa żywnościowego i wprowadzenie lepszego odżywiania oraz promowanie rolnictwa zrównoważonego

UNIA EUROPEJSKA DZISIAJ

OBRAZ SYTUACJI / PRZEGLĄD JAKOŚCIOWY

W UE priorytetem jest stosowanie bezpiecznej i zdrowej diety, zapewnienie produktywnych i zrównoważonych systemów rolnych, rybołówstwa i akwakultury. Dzięki swojej polityce UE pomaga rolnikom i rybakom w zaspokojeniu popytu na artykuły żywnościowe i dba o stabilną, produkowaną w zrównoważony sposób, bezpieczną żywność wysokiej jakości i w przystępnej cenie dla całego społeczeństwa. Dla zapewnienia dzisiejszym i przyszłym konsumentom stałego zaopatrzenia w bezpieczną i zdrową żywność decydujące znaczenie mają zrównoważone i uwzględniające kwestie żywieniowe rolnictwo, rybołówstwo i akwakultura, zwłaszcza w obliczu wyzwań takich jak zmiana klimatu i wzrost liczby ludności. W tym kontekście unijny eksport jest głównym źródłem światowego zaopatrzenia w żywność. W minionym dziesięcioleciu wydajność produkcji żywności w UE rosła, aczkolwiek w wolniejszym tempie niż w przeszłości. Ponadto wprowadzono działania w celu zwiększenia osiągnięć rolnictwa, rybołówstwa i akwakultury w kontekście środowiska naturalnego i zmian klimatu, co ma zapewnić ich długoterminową równowagę, również przy uwzględnieniu wpływu na państwa trzecie. W przeciwieństwie do innych obszarów świata, które borykają się z głodem, głównymi problemami związanymi z wyżywieniem w UE są nadwaga i otyłość, a także niedobory mikroskładników odżywczych. W ujęciu globalnym, dwie trzecie ubogiej ludności świata mieszka na obszarach wiejskich, a ich egzystencja jest uzależniona od rolnictwa. UE nieustannie utrzymuje bezpieczeństwo żywnościowe i wyżywienia w centrum współpracy na rzecz rozwoju i zwraca szczególną uwagę na bezpieczeństwo żywnościowe, zrównoważone rolnictwo i rybołówstwo w swoich kontaktach handlowych, a także w swojej polityce sąsiedztwa i rozszerzenia. UE jest największym na świecie darczyńcą humanitarnej pomocy żywnościowej, przeznaczanej dla ofiar kryzysów żywnościowych na całym świecie; UE realizuje ogromne inwestycje w obszarze działań skierowanych do państw zmagających się z zagrożeniem w postaci głodu.

GŁÓWNE TENDENCJE

- Istotnym problemem zdrowotnym w UE jest **otyłość**: w 2014 r. cierpiało na nią 15,9 % łącznej populacji osób dorosłych w UE. Otyłość w Europie w nieproporcjonalny sposób dotyka osoby o niższym poziomie wykształcenia i osoby starsze. Jeżeli uwzględnimy etap poprzedzający otyłość, problem staje się poważniejszy, gdyż dotyczy on ponad 50 % łącznej populacji osób dorosłych w UE. Oczekuje się, że sytuacja ta ulegnie pogorszeniu w nadchodzących latach.
- W **europejskim sektorze rolnictwa** należy osiągnąć **stabilność gospodarczą** , aby zapewnić jego długoterminową efektywność. Dochód czynników produkcji rolniczej na roczną jednostkę roboczą – wskaźnik wydajności pracy – wykazuje w UE lekką tendencję wzrostową i znajduje się obecnie na poziomie 21,6 %, powyżej poziomu z 2010 r. Sytuacja w poszczególnych państwach członkowskich jest jednak mocno zróżnicowana.
- Udział **rolnictwa ekologicznego** w łącznym obszarze użytków rolnych niemal się podwoił w latach od 2005 do 2017, wzrastając z 3,6 % do 7,0 %. Mówiąc dokładniej, łączny obszar użytków ekologicznych w UE-28 (czyli obszary całkowicie przekształcone oraz w trakcie przekształcania) wyniósł w 2016 r. niemal 12 mln hektarów. Wartość **detalicznego rynku ekologicznego** w UE wyniosła w 2016 r. 30,7 mld EUR, między 2015 r. a 2016 r. odnotowano wzrost sprzedaży detalicznej o 12 %.
- Szereg wskaźników określających **negatywny wpływ rolnictwa na środowisko** wykazuje pewne pozytywne tendencje, ale także liczne niepokojące zjawiska na przestrzeni minionych lat, w tym rosnące stosowanie pestycydów w niektórych częściach Europy oraz nadal powszechne stosowanie środków przeciwdrobnoustrojowych (w UE 70 % środków przeciwdrobnoustrojowych jest konsumowanych przez zwierzęta, od których lub z których pozyskuje się żywność); nie poczyniono ponadto znaczących postępów w walce z ogólną redukcją różnorodności biologicznej.
- **Emisje gazów cieplarnianych z rolnictwa** powoli rosły, począwszy od 2010 r., jednak nadal są one o wiele niższe od poziomu odnotowanego w 1990 r. Wzrost ten może być związany ze wzrostem wydajności i wzrostem produkcji w sektorze rolnictwa.

- Zmniejsza się powierzchnia gruntów w UE, które zagrożone są poważną **erozją gleby**, częściowo dzięki obowiązkowym środkom opartym na zasadzie wzajemnej zgodności stosowanym w ramach wspólnej polityki rolnej UE. W latach 2000–2012 udział obszarów, których dotyczy naturalna erozja i które ocenia się jako zagrożone poważną erozją gleby przez wodę, zmniejszył się z 6,0 % do 5,2 %.
- W latach 2014–2016 stałą poprawę wyników odnotowywał **sektor akwakultury w UE**. W 2016 r. w sektorze tym wprowadzono na rynek 1,4 mln ton żywności pochodzenia morskiego o wartości blisko 5 mld EUR. Oznacza to wzrost wielkości i wartości odpowiednio o 2,2% i 3,1% rocznie w latach 2014–2016. Coraz częściej obserwuje się odchodzenie od konwencjonalnej akwakultury na rzecz akwakultury organicznej.

RANKING ŚWIATOWY

Zgodnie ze sprawozdaniem „2018 SDG Index and Dashboards” (Bertelsmann Stiftung oraz Sustainable Development Solutions Network) 14 państw członkowskich UE osiągnęło wynik powyżej 70 na 100, jeżeli chodzi o cel zrównoważonego rozwoju nr 2. 13 państw członkowskich UE zalicza się do 20 państw osiągających najwyższe wyniki w skali całego świata.

UNIA EUROPEJSKA W 2030 R.

UE A BIEŻĄCE TENDENCJE / WSZYSTKIE CZYNNIKI RÓWNE

Oczekuje się, że UE będzie nieustannie rozwijać się w kierunku eliminowania głodu i promowania zrównoważonych praktyk w przyszłości. W oparciu o unijne perspektywy dla rolnictwa do 2030 r. i brak przewidywań co do poważnych zakłóceń, nie przewiduje się żadnych poważnych niedoborów, jeżeli chodzi o bezpieczeństwo żywnościowe w UE. Polityka bezpieczeństwa żywności zapewnia wysoki poziom bezpieczeństwa żywności oraz zdrowia zwierząt i roślin w UE, gwarantując jednocześnie skuteczny rynek wewnętrzny. Zawsze utrzymywać się będzie określona niepewność, w związku z czym monitorowane są wybrane rodzaje ryzyka. Osiągnięcie celów zrównoważonego rozwoju będzie w dużym stopniu zależać od tego, czy przemysł, organizacje pozarządowe, władze oraz obywatele staną się bardziej świadomi społecznych, handlowych i indywidualnych uwarunkowań niezdrowej diety, a także jej wpływu na ludzkie zdrowie i na budżet publiczny. W tym kontekście istotną rolę w pokonywaniu nadwagi i otyłości, a także spowodowanych nimi skutków gospodarczych, odegrać mogą trwające starania prowadzące do zmiany składu środków spożywczych. Będzie to również zależać od wykształcenia ludzi i pokazania im, jak korzystać z nowych technologii czy rozwiązywać nowe problemy. Silne zaangażowanie społeczne na wszystkich szczeblach (stowarzyszenia, rządy, sektor prywatny, naukowcy i eksperci w dziedzinie zdrowia) będzie miało decydujące znaczenie dla poprawy oddziaływania systemów żywnościowych na środowisko i zdrowie, określenia najlepszych praktyk, skutecznego zarządzania zasobami żywności, ograniczenia marnotrawienia żywności itd. Pozytywny wpływ na poprawę bezpieczeństwa łańcuchów żywności będą miały ponadto inwestycje w bardziej zrównoważone rolnictwo. Będzie ono konieczne dla sprostania wyzwaniom takim jak wzrost liczby ludności na świecie lub zmiana klimatu. Społeczeństwo skorzystałoby również z integrowanej ochrony roślin lub z wprowadzenia żywności o optymalnej wartości odżywczej, jako że będzie to odgrywało rolę w poprawie ich dobrostanu, a tym samym jakości życia.

SZANSE / CZYNNIKI POZYTYWNE

Zaangażowanie społeczne i polityka partycypacyjna, zmiana zachowań, społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstw/ odpowiedzialne prowadzenie działalności gospodarczej, zrównoważone finanse, partnerstwa publiczno-prywatne, zrównoważone systemy żywnościowe, nowe technologie, sztuczna inteligencja, badania i innowacje, nacisk na odporne społeczeństwa, edukacja, inwestycje publiczne i prywatne, otwarta i uczciwa wymiana handlowa.

RYZYKA / CZYNNIKI NEGATYWNE

Ubóstwo, nierówności społeczne i w zakresie zdrowia, starzenie się naszego społeczeństwa; niestabilność geopolityczna, zmiana klimatu i utrata różnorodności biologicznej, niekontrolowane choroby zwierząt, szkodniki roślin i substancje zanieczyszczające.

NAJWAŻNIEJSZE KWESTIE POLITYCZNE

Zapoczątkowane w kwietniu 2016 r. partnerstwo między UE a Afryką dotyczące bezpieczeństwa żywnościowego i wyżywienia oraz zrównoważonego rolnictwa sprzyja współpracy w formie badań i innowacji w obszarach zrównoważonej intensyfikacji, rolnictwa i systemów żywnościowych na rzecz wyżywienia oraz rynków rolnych i wymiany handlowej.

Celem zaktualizowanej i uproszczonej wspólnej polityki rolnej jest maksymalizacja jej wkładu w realizację celów zrównoważonego rozwoju. We wnioskach Komisji dotyczących kolejnego wieloletniego budżetu na lata 2021–2027 wyraźnie przedstawiono cel, jakim jest dalsza poprawa zrównoważonego rozwoju rolnictwa, żywności oraz obszarów wiejskich.

Wprowadzony w Szwecji program na rzecz różnorodności roślin uprawnych jest krajowym programem, który ma posłużyć jako adaptacyjne narzędzie do stworzenia inteligentnego i zrównoważonego sposobu zachowania i wykorzystywania roślinnego bogactwa. W całej Szwecji gromadzone są nasiona i inne starsze odmiany; przechowywane będą one w Nordic Gene Bank (nordycki bank genów). Dzięki niemu na rynek wprowadzone zostaną ponownie tradycyjne rośliny uprawne.

Plan rozwoju obszarów wiejskich w Portugalii kontynentalnej na lata 2014–2020 promuje inwestycje w rolnictwo, których celem jest zwiększenie zdolności do generowania wartości dodanej, wzrost produktywności, promowanie skuteczniejszego wykorzystania zasobów i wspieranie tkanki produkcyjnej i społecznej na obszarach wiejskich.

Grupa Cooperativo Cajamar w Hiszpanii jest elementem projektu TomGEM, który rozwija nowe strategie ukierunkowane na utrzymywanie wysokich plonów w produkcji owoców i warzyw w wysokich temperaturach. Celem projektu jest połączenie szerokiego zakresu zasobów genetycznych i określenie odmian/genotypów, które wykazują stabilne plony, a także wynalezienie genów kontrolujących indukcję kwitnienia, płodność pyłków oraz powstawanie owocu.

„Rolnictwo przyjazne środowisku Morza Bałtyckiego” to cykl warsztatów zorganizowanych przez fundację WWF Polska pod auspicjami Centrum Doradztwa Rolniczego w Brwinowie. Warsztaty pozwoliły rolnikom na poszerzenie wiedzy na temat metod ograniczania spływu do wód związków azotu i fosforu z gospodarstw rolnych, które to związki przyczyniają się do zanieczyszczenia wody.

Umożliwienie wszystkim życia w zdrowiu i propagowanie dobrostanu wszystkich ludzi w każdym wieku

UNIA EUROPEJSKA DZISIAJ

OBRAZ SYTUACJI / PRZEGLĄD JAKOŚCIOWY

Zdrowie to podstawowa potrzeba człowieka, a UE poczyniła znaczne postępy w eliminowaniu nierówności w zakresie zdrowia oraz czynników środowiskowych i społecznych, które determinują te nierówności. Dobre zdrowie ma znaczenie nie tylko dla danej osoby, jako podstawowy czynnik wpływający na jakość życia, dobrostan i uczestnictwo w życiu społecznym, lecz przyczynia się ono również do kształtowania zrównoważonej europejskiej gospodarki. Powszechne zabezpieczenie zdrowotne jest jednym z celów Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz jednym z praw uznanych przez Europejski filar praw socjalnych, a tym samym ważnym celem politycznym dla UE i jej państw członkowskich. Dostępność opieki zdrowotnej dla pacjentów oraz jej przystępność cenowa pozostanie – wraz ze skutecznością i równowagą budżetową – głównym celem politycznym reform systemu opieki zdrowotnej, które są omawiane w kontekście UE. Niemniej jednak konsumpcja tytoniu i nadmierna konsumpcja alkoholu, nadwaga, brak aktywności fizycznej, kwestie związane ze zdrowiem psychicznym, takie jak depresje i samobójstwa, a także choroby zakaźne, nadal w negatywny sposób odbijają się na zdrowiu i, wraz ze zmianami demograficznymi i społecznymi, dodatkowo obciążają systemy opieki zdrowotnej w UE. UE wspiera państwa członkowskie, między innymi zwalczając czynniki ryzyka chorób niezakaźnych, wymieniając najlepsze praktyki, pomagając w zapewnieniu dostępu do opieki zdrowotnej na wysokim poziomie, jak również wzmacniając możliwości zapobiegania światowym zagrożeniom dla zdrowia, takim jak oporność na środki przeciwdrobnoustrojowe, i sposoby zarządzania nimi oraz inwestując w badania i innowacje. Jeżeli chodzi o wymiar międzynarodowy, w ramach unijnej pomocy rozwojowej promuje się powszechny dostęp do usług w zakresie opieki zdrowotnej na wysokim poziomie. Zgodnie z Europejskim konsensusem w sprawie rozwoju UE pomaga w umacnianiu wszystkich obszarów systemów opieki zdrowotnej oraz postępow na drodze do wprowadzenia powszechnego zabezpieczenia zdrowotnego.

GŁÓWNE TENDENCJE

- **Europejczycy żyją dzisiaj dłużej niż kiedykolwiek wcześniej;** przewiduje się, że tendencja ta będzie się utrzymywać. W 2016 r. średnie trwanie życia w UE wynosiło 81 lat, jest to o 3,3 lat dłużej niż w 2002 r.
- Niezdrowy styl życia ma wpływ na ludzkie zdrowie, budżety publiczne i wydajność. W 2017 r. do 26 % zmalało rozpowszechnienie palenia tytoniu wśród osób w wieku 15 lat lub powyżej. Jednak w 2014 r. ciągle jeszcze więcej niż połowa dorosłych mieszkańców UE miała nadwagę.
- W 2017 r. 1,6 % osób w UE zgłosiło **niezaspokojone potrzeby w zakresie opieki medycznej**, w porównaniu z 3,4 % w 2011 r. Jako główną przyczynę niezaspokojonych potrzeb w zakresie opieki medycznej podaje się koszty oraz długą listę oczekujących.
- W latach 2002–2015 stale spadała liczba zgonów spowodowanych **chorobami niezakaźnymi** przed ukończeniem 65 roku życia. Jednak choroby niezakaźne generują nawet 80 % kosztów opieki zdrowotnej. Na profilaktykę przeznaczają się jedynie około 3 % budżetów opieki zdrowotnej. W latach 2002–2015 liczba zgonów spowodowanych **wirusem HIV, gruźlicą i zapaleniem wątroby**, wykazywała stałą tendencję spadkową. Za około 33 000 zgonów rocznie w UE odpowiedzialna jest **oporność na środki przeciwdrobnoustrojowe**; co roku generuje to koszty w wysokości 1,5 mld EUR rocznie – są to koszty opieki zdrowotnej i spadek produktywności.
- Narażenie na **zanieczyszczenie powietrza** pyłem drobnym w obszarach miejskich w UE zmniejszyło się w latach 2010–2015 niemal o 20 %. Jednak zanieczyszczenie powietrza jest nadal głównym powodem przedwczesnych zgonów związanych ze środowiskiem naturalnym. W UE ponad 400 000 osób rocznie umiera przedwcześnie ze względu na złą jakość powietrza; miliony ludzi chorują na choroby układu oddechowego i układu krążenia wywołane zanieczyszczeniem powietrza.

- Jeżeli chodzi o **bezpieczeństwo ruchu drogowego** w UE, w minionych dziesięcioleciach znacznie się poprawiło. UE stała się najbezpieczniejszym na świecie regionem: w wypadkach drogowych śmierć ponosi 49 osób na milion mieszkańców. W latach 2001–2010 liczba śmiertelnych ofiar wypadków drogowych w UE spadła o 43 %, zaś w latach 2010-2017 – o dalsze 20 %.

RANKING ŚWIATOWY

Zgodnie ze sprawozdaniem „2018 SDG Index and Dashboards” (Bertelsmann Stiftung oraz Sustainable Development Solutions Network), 18 państw członkowskich UE osiągnęło wynik powyżej 90 na 100, jeżeli chodzi o cel zrównoważonego rozwoju nr 3. 11 państw członkowskich UE zalicza się do 20 państw osiągających najwyższe wyniki w skali całego świata. Ogólnie rzecz biorąc, cel ten znajduje się w pierwszej trójce celów zrównoważonego rozwoju, w odniesieniu do których państwa członkowskie UE osiągają najwyższe wyniki.

UNIA EUROPEJSKA W 2030 R.

UE A BIEŻĄCE TENDENCJE / WSZYSTKIE CZYNNIKI RÓWNE

Aby powszechne zabezpieczenie zdrowotne w UE nadal mogło być zapewnione, systemy opieki zdrowotnej będą musiały być odporne na rozwój sytuacji w przyszłości, będą musiały gwarantować dostępność i skuteczność. Konieczne będzie przejście do modelu, który kładzie większy nacisk na zapobieganie chorobom i promocję zdrowia, jest bardziej zindywidualizowany i korzysta z technologii cyfrowych, a także wzmocnienie podstawowej opieki zdrowotnej i rozwój zintegrowanej opieki skoncentrowanej na pacjencie. Ważne będzie również ograniczenie podaży narkotyków oraz popytu na narkotyki. UE nadal jest zaangażowana w walkę z chorobami niezakaźnymi i zakaźnymi oraz z opornością na środki przeciwdrobnoustrojowe. Podejmowane są istotne starania na rzecz upowszechniania szerokiego stosowania zatwierdzonych najlepszych praktyk. UE będzie dążyć do osiągnięcia nowych celów pośrednich: ograniczenia liczby ofiar śmiertelnych wypadków drogowych o 50 % w latach 2020–2030 oraz ograniczenia liczby poważnych obrażeń o połowę w tym samym okresie.

SZANSE/CZYNNIKI POZYTYWNE

Zaangażowanie społeczne i polityka partycypacyjna, zmiana zachowań, zdrowsza siła robocza i zdrowsze społeczeństwo, społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstw/odpowiedzialne prowadzenie działalności gospodarczej, zrównoważone finanse, partnerstwa publiczno-prywatne, profilaktyka i promocja zdrowia, badania i innowacje, nowe technologie, transformacja cyfrowa opieki zdrowotnej i społecznej, nacisk na odporne społeczeństwa, edukacja, inwestycje publiczne i prywatne, otwarta i uczciwa wymiana handlowa.

RYZYKA / CZYNNIKI NEGATYWNE

Ubóstwo, nierówności społeczne i w zakresie zdrowia, zagrożenia biologiczne, zmiana klimatu i zagrożenia dla środowiska naturalnego, wpływ starzenia się społeczeństwa oraz inflacji kosztowej związanej z nowymi technologiami i zagrożeniami społeczno-gospodarczymi na stabilność budżetową, starzejące się społeczeństwo, niezdrowe nawyki, niestabilność geopolityczna i zagrożenia dla bezpieczeństwa zdrowia.

NAJWAŻNIEJSZE KWESTIE POLITYCZNE

W ramach partnerstwa ze Światową Organizacją Zdrowia UE przyczyniła się do realizacji programu na rzecz powszechnej opieki zdrowotnej. Celem programu jest poprawa systemów opieki zdrowotnej w ponad 35 państwach partnerskich. We współpracy z ONZ Unia Europejska działa także na rzecz zwiększenia dostępu do planowania rodziny i zaspokojenia zapotrzebowania w tym zakresie, ograniczenia szkodliwych zwyczajów i przemocy ze względu na płeć.

UE przyjęła ambitny plan działania „Jedno zdrowie”, który dotyczy oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe. Jego celem jest zachowanie możliwości skutecznego leczenia zakażeń u ludzi i zwierząt. UE przygotowuje wytyczne na temat ostrożnego stosowania środków przeciwdrobnoustrojowych w leczeniu ludzi, wspiera badania naukowe poświęcone nowym środkom przeciwdrobnoustrojowym, szczepionkom i diagnostyce, zachęca do dalszych innowacji, angażuje się w rozwój strategii i środków prawnych opartych na danych naukowych, a także działa na rzecz uzupełniania braków w wiedzy. W ścisłej współpracy z państwami członkowskimi UE wdraża na szerszą skalę zatwierdzone najlepsze praktyki w dziedzinie profilaktyki.

Republika Słowacka wprowadziła w sektorze zdrowia publicznego sieć ośrodków zdrowia świadczących konsultacje ogólne i specjalistyczne na podstawie analizy głównych czynników ryzyka u pacjentów (takich jak palenie tytoniu, odżywianie, aktywność fizyczna lub stres). Zadaniem takich ośrodków zdrowia jest również prowadzenie kampanii informacyjnych i zachęcanie pacjentów do badań przesiewowych i profilaktycznych.

W 2011 r. stowarzyszenie zrzeszające gminy i mające na celu ochronę przyrody w Luksemburgu rozpoczęło realizację projektu „Delektuj się przyrodą – jedz produkty lokalne, ekologiczne i sprawiedliwe”. Projekt ma na celu promowanie zrównoważonej żywności w stołówkach szkolnych w 33 gminach będących członkami zrzeszenia i stwarzanie rolnikom, którzy są najbardziej zaangażowani w ochronę środowiska, możliwości gospodarczych lokalnym. Rolnicy, którzy chcieliby przyłączyć się do projektu, muszą nie tylko spełniać kryteria zapewniające ogólną ochronę środowiska i dobrostanu zwierząt, ale także muszą przeznaczać 5 % swojego gruntu rolnego na ochronę bioróżnorodności. Personel stołówek szkolnych ma dostęp do specjalnych szkoleń na tematy takie jak: „Spotkaj się z producentami żywności”, zdrowa żywność, sezonowe menu, wpływ żywności na klimat oraz kraje rozwijające się.

Niemieckie przedsiębiorstwo CureVac GmbH, wspierane przez fundację Billa i Melindy Gatesów, zostało laureatem przyznanej przez UE po raz pierwszy w historii nagrody motywacyjnej dla innowacji społecznych za postępy w opracowaniu nowatorskiej technologii, która pozwala na przechowywanie szczepionek w temperaturze otoczenia.

W ramach narodowego programu zdrowia w Polsce organizacje pozarządowe opracowały narzędzia do diagnostyki zaburzeń nastroju, materiały mające pomóc w przypadku problemów psychicznych, programy radiowe, publikacje i filmy instruktażowe oraz stworzyły forum internetowe i przeprowadziły kampanie informacyjne.

Zapewnienie wszystkim dostępu do włączającej i sprawiedliwej edukacji wysokiej jakości oraz możliwości uczenia się przez całe życie

UNIA EUROPEJSKA DZISIAJ

OBRAZ SYTUACJI / PRZEGLĄD JAKOŚCIOWY

W budowaniu zrównoważonej, odpornej, konkurencyjnej i spójnej Europy przyszłości główną rolę odgrywają edukacja, szkolenia zawodowe i uczenie się przez całe życie, gdyż pozwalają obywatelom osiągnąć ich pełen potencjał. Edukacja stanowi bardzo ważny element rozwoju człowieka na wszystkich etapach życia jest czynnikiem wzrostu gospodarczego, tworzenia miejsca pracy i zapewniania spójności społecznej. Poziom wykształcenia wśród ludzi młodych w Europie stale się podnosi. UE realizuje cele określone w strategii „Europa 2020” dotyczące odsetka osób wcześniej kończących naukę i osób posiadających wykształcenie wyższe. Wyraźne postępy odnotowano także w dziedzinie wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem, natomiast nadal konieczne są postępy w dziedzinach, w których osiąga się słabe wyniki i do których należą matematyka, nauki przyrodnicze i czytanie, umiejętności cyfrowe, oraz nadal należy zwiększyć uczestnictwo dorosłych w procesie uczenia się. Poziom wykształcenia osób młodych z niepełnosprawnościami lub ze środowisk migracyjnych jest znacznie niższy. Szczególnie poważnych problemów na rynku pracy doświadczają osoby wcześniej kończące naukę i osoby młode mające niskie wykształcenie. Na arenie międzynarodowej wiele państw partnerskich UE korzysta z dwustronnych programów wsparcia, które pomagają usprawnić ich systemy edukacji. W programach tych kładzie się nacisk na lepszy dostęp do wysokiej jakości szkolnictwa podstawowego w krajach o niskich dochodach, o niepewnej sytuacji i objętych konfliktami, szczególnie dotyczy to dziewczynki i zmarginalizowanych grup społecznych.

GŁÓWNE TENDENCJE

- Od 2002 r. nieustannie spada odsetek **osób wcześniej kończących naukę**. Spadek z poziomu 17 % w 2002 r. do 10,6 % w 2017 r. odzwierciedla wyraźne postępy w osiągnięciu zasadniczego celu strategii „Europa 2020”, jakim jest poziom 10 %.
- W praktyce osiągnięto już wyznaczony w strategii „Europa 2020” docelowy poziom odsetka **osób posiadających wyższe wykształcenie**, tj. 40 % osób w wieku 30-34 lat (39,9 % w 2017 r.).
- Od 2003 r. systematycznie wzrasta **poziom uczestnictwa we wczesnej edukacji i opiece nad dzieckiem**. W 2016 r. UE osiągnęła docelowy poziom: 95 % dzieci w wieku od 4 lat do wieku, w którym występuje obowiązek szkolny, uczestniczy w edukacji przedszkolnej, przy czym nadal utrzymują się różnice pomiędzy poszczególnymi państwami.
- UE wyznaczyła sobie ponadto cel, jakim jest zmniejszenie do 2020 r. **odsetka młodzieży w wieku 15 lat osiągającej słabe wyniki w czytaniu, matematyce i naukach przyrodniczych** do poniżej 15 %. Odsetek osób osiągających słabe wyniki w czytaniu, matematyce i naukach przyrodniczych bardzo się różni w poszczególnych państwach członkowskich. UE pozostaje w tyle w tych trzech dziedzinach, a według ostatnich dostępnych danych z 2015 r. cofnęła się w stosunku do wyników z 2012 r. (nauki przyrodnicze: 20,6 %, +4,0 punkty procentowe; czytanie: 19,7 %, +1,9 punktu procentowego; matematyka: 22,2 %, + 0,1 punktu procentowego).
- W 2017 r., 57% Europejczyków w wieku 16-64 lat posiadało co najmniej **podstawowe umiejętności cyfrowe**.
- **Wskaźnik zatrudnienia wśród niedawnych absolwentów** wzrósł z 76,9 % w 2015 r. do 80,2 % w 2017. Jest to wynik bliski docelowemu poziomowi w UE, tj. 82 %.
- Odsetek **młodzieży niekształcącej się, niepracującej i nieszkolącej się** niezmiennie spadał: w 2012 r. wynosił 13,2 %, a w 2017 r. zmalał do 10,9 %.
- **Wskaźnik uczących się osób dorosłych** (25-64 lata) wyniósł 10,9 % w 2017 r., tj. znacznie poniżej docelowego poziomu wynoszącego co najmniej 15 %.

RANKING ŚWIATOWY

Zgodnie ze sprawozdaniem „2018 SDG Index and Dashboards” (Bertelsmann Stiftung i Sieć Rozwiązań na Rzecz Zrównoważonego Rozwoju), 16 państw członkowskich UE uzyskało wynik powyżej 90 na 100 w odniesieniu do celu zrównoważonego rozwoju nr 4. Siedem państw członkowskich UE zalicza się do 20 państw osiągających najwyższe wyniki w skali całego świata. W ujęciu średnim cel ten znajduje się w pierwszej trójce celów zrównoważonego rozwoju, w odniesieniu do których państwa członkowskie UE osiągają najwyższe wyniki.

UNIA EUROPEJSKA W 2030 R.

UE A BIEŻĄCE TENDENCJE / WSZYSTKIE CZYNNIKI RÓWNE

Zakłada się, że w przyszłości poziom wykształcenia wśród ludzi młodych będzie się dalej poprawiał dzięki zmianom strukturalnym na rynkach pracy, zmianie demograficznej i reformom politycznym. Do roku 2030 powstanie europejski obszar edukacji i oczekuje się, że nie będzie żadnych ograniczeń ani przeszkód dla mobilności sprzyjającej edukacji włączającej ani dla współpracy akademickiej. Wszyscy młodzi ludzie powinni uzyskać lepszy dostęp do edukacji niezależnie od ich statusu społeczno-ekonomicznego, co w rezultacie oznaczać będzie więcej osób z lepszymi umiejętnościami. Zakłada się, że za sprawą edukacji włączającej i uczenia się przez całe życie spadnie odsetek osób wcześniej kończących naukę, a na wszystkich poziomach wzrośnie liczba uczących się. Oczekuje się ponadto, że przemiany na rynkach pracy zwiększą poziom uczestnictwa osób dorosłych w edukacji i szkoleniach. Uznawane będą umiejętności uzyskane poza formalną edukacją i szkoleniem. Cały system edukacji i szkolenia będzie zakładał pogłębienie aspektu praktycznej nauki w miejscu pracy i opierał się na ścisłej współpracy z przedsiębiorcami i społeczeństwem obywatelskim. W dalszym ciągu ważne pozostanie zwiększanie wysiłków na rzecz włączenia zagadnień dotyczących zrównoważonego rozwoju do programów nauczania na wszystkich poziomach edukacji.

SZANSE/CZYNNIKI POZYTYWNE

Zaangażowanie społeczne i polityka partycypacyjna, zmiana zachowań, społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstw/ odpowiedzialne prowadzenie działalności gospodarczej, zrównoważone finanse, partnerstwa publiczno-prywatne, badania naukowe i innowacje, technologie cyfrowe i platformy internetowe, sztuczna inteligencja, zmieniający się rynek pracy i zmieniające się zapotrzebowanie na umiejętności, nacisk na zrównoważone i odporne społeczeństwa.

RYZYKA / CZYNNIKI NEGATYWNE

Nierówne szanse, ubóstwo, niewielkie inwestycje sektora prywatnego i publicznego, niedopasowanie umiejętności, coraz większe braki w wiedzy.

NAJWAŻNIEJSZE KWESTIE POLITYCZNE

Komisja, przestrzegając pierwszej zasady Europejskiego filaru praw socjalnych, koordynuje Nowy europejski program na rzecz umiejętności i współpracuje z państwami członkowskimi nad utworzeniem do 2025 r. europejskiego obszaru edukacji. Celem jest zapewnienie systemów edukacji i szkolenia o bardziej włączającym charakterze, które będą w większym stopniu oparte na uczeniu się przez całe życie i inspirowane innowacyjnością. Przedstawione w 2018 r. działania w kierunku utworzenia do 2025 r. europejskiego obszaru edukacji dotyczą automatycznego wzajemnego uznawania dyplomów i okresów nauki za granicą, kluczowych kompetencji, umiejętności cyfrowych, wspólnych wartości i edukacji włączającej, wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem na wysokim poziomie oraz lepszego systemu nauki i nauczania języków obcych.

W 2016 r. Słowenia uruchomiła program mający poprawić jakość nauczania i przynieść osobom uczącym się większe korzyści. Umożliwia on nauczycielom i mentorom poszerzanie wiedzy, zdobywanie umiejętności i kompetencji dzięki rotacji stanowisk. Program potrwa do 2022 r., a na jego finansowanie przeznaczono 1,65 mln EUR, z czego 1,32 mln EUR pochodzi z Europejskiego Funduszu Społecznego.

Inicjatywa w regionie Wenecji Euganejskiej we Włoszech, finansowana z Europejskiego Funduszu Społecznego, pozwala osobom dorosłym bez kwalifikacji na poziomie średnim II stopnia, w tym osobom dorosłym z niższymi kwalifikacjami zawodowymi, na które nie ma już zapotrzebowania na rynku pracy, uzyskać punkty za ich poprzednie doświadczenie zawodowe lub odbyte szkolenia oraz rozpocząć szkolenie dopasowane do ich indywidualnych potrzeb.

W 2018 r. podpisano we Francji trójstronną umowę dotyczącą uruchomienia w regionie Nowej Akwitanii sekcji nauczania dla osób młodych i niepełnosprawnych osób dorosłych. Ze szkoleń w sekcji elektroniki i elektrotechniki skorzystają dziesiątki niepełnosprawnych osób. Połowa szkoleń odbywać się będzie na terenie zakładu Enedis, producenta energii elektrycznej, natomiast druga połowa w przystosowanych do tego celu przedsiębiorstwach.

Organizacja ToekomstATELIERdelAvenir („TADA”) prowadzi zajęcia dodatkowe, fakultatywne i skoncentrowane na umiejętnościach społecznych dla nastolatków w trudnej sytuacji, pochodzących z najmniej uprzywilejowanych dzielnic w Brukseli (Belgia). TADA ma na celu wspieranie młodych osób uczestniczących w jej programie, zapobieganie utracie motywacji i jego negatywnym konsekwencjom (np. zmęczeniu nauką, wczesnemu kończeniu nauki, bezrobociu, przestępczości nieletnich czy skrajnej radykalizacji postaw). Organizacja pragnie również przyczynić się do większej integracji i spójności społecznej.

Zapewnienie równouprawnienia płci i wzmocnienie pozycji wszystkich kobiet i dziewcząt

UNIA EUROPEJSKA DZISIAJ

OBRAZ SYTUACJI / PRZEGLĄD JAKOŚCIOWY

UE należy do światowych liderów, jeżeli chodzi o równouprawnienie płci. W ciągu ostatnich dziesięcioleci nastąpił postęp w tym obszarze. Jest to efekt prawodawstwa w zakresie równego traktowania, uwzględniania aspektu płci i stosowania środków szczególnych mających na celu zwiększenie praw kobiet i zapewnienie równouprawnienia płci. Na unijnym rynku pracy jest więcej kobiet i posiadają one lepsze wykształcenie. Z drugiej strony to głównie kobiety zatrudniane są w gorzej opłacanych sektorach, natomiast na stanowiskach decyzyjnych są one niedostatecznie reprezentowane. Uwarunkowane płcią różnice w dochodach i ścieżkach kariery nierzadko przekładają się na niższe uprawnienia emerytalno-rentowe kobiet. Wciąż konieczna jest dalsza poprawa. Specjalne badanie Eurobarometr w 2017 r. pokazało, że opinia publiczna w UE zasadniczo opowiada się za równouprawnieniem płci. 84 % obywateli Europy (w tym 80 % mężczyzn) uważa, że równouprawnienie płci ma duże znaczenie w ich życiu osobistym. Na poziomie międzynarodowym UE uwzględnia aspekt płci w obszarach polityki zewnętrznej; w instrumentach handlowych, Europejskim konsensusie w sprawie rozwoju, unijnej polityce sąsiedztwa i rozszerzenia.

GŁÓWNE TENDENCJE

- Jak pokazuje wskaźnik **równouprawnienia płci** Europejskiego Instytutu ds. Równości Kobiet i Mężczyzn (2017 r.), w ciągu ostatnich dziesięciu lat zaszły pozytywne, ogólnie rzecz biorąc, choć powolne zmiany, jeżeli chodzi o równouprawnienie płci. Najbardziej znaczące postępy widać pod względem zajmowania wpływowych stanowisk (np. udział w procesie decyzyjnym w sektorze prywatnym i publicznym), natomiast pogłębiły się różnice w traktowaniu kobiet i mężczyzn w kontekście czasu (np. prace domowe, czas wolny, nieodpłatne wykonywanie obowiązków związanych z opieką). W badaniach państwa członkowskie wypadają bardzo różnie. Większość z nich poprawiła swoje ogólne wyniki od 2005 r. W niektórych państwach członkowskich wyniki pozostały bez zmian lub nawet nieco się pogorszyły.
- **Różnica wskaźnika zatrudnienia kobiet i mężczyzn** na poziomie UE wynosiła w 2017 r. poniżej 12 punktów procentowych, tj. znacznie mniej niż w 2008 r., kiedy to osiągnęła poziom 15,1 punktów procentowych. Poprawa ta wynika w dużej mierze ze wzrostu zatrudnienia kobiet. Jednym z głównych czynników utrudniających kobietom uczestnictwo w rynku pracy jest brak dostępu do opieki formalnej na wysokim poziomie, zwłaszcza w przypadku małych dzieci. W 2016 r. zaledwie 32,9% dzieci w wieku do trzech lat w UE miało kształcenie formalne i opiekę formalną. Dla porównania: w 2008 r. odsetek ten wynosił 28%.
- W ciągu ostatnich kilku lat nieznacznie zmalała **różnica w wynagrodzeniach kobiet i mężczyzn**. W 2016 r. kobiety uzyskiwały wynagrodzenie brutto za godzinę pracy średnio o 16,2 % niższe niż mężczyźni; po przejściu na emeryturę **różnica w wysokości emerytur ze względu na płeć** gwałtownie rośnie i wynosi 36,6 %.
- Jeżeli chodzi o **równouprawnienie płci wśród polityków** w Unii, w 2018 r. kobiety zajmowały 29,7 % miejsc w parlamentach narodowych, co oznacza wzrost w stosunku do roku 2004 (20,9 %).
- W 2017 r. kobiety stanowiły jedną czwartą **członków zarządu w największych spółkach publicznych**. W latach 2003–2017 wskaźnik ten co roku się podnosił, w sposób prawie nieustanny, i wzrost wyniósł łącznie 16,8 punktów procentowych.
- W porównaniu z okresem przed dziesięć laty w UE występowały większe nierówności, jeśli chodzi o **czas, jaki kobiety i mężczyźni poświęcają na opiekę, prace domowe i zajęcia towarzyskie**. Te rosnące nierówności wystąpiły w 12 państwach członkowskich, natomiast w ośmiu nastąpiła poprawa.
- W UE co trzecia kobieta doświadczyła **przemocy fizycznej lub seksualnej** po 15. roku życia.

RANKING ŚWIATOWY

Zgodnie ze sprawozdaniem „2018 SDG Index and Dashboards” (Bertelsmann Stiftung i Sieć Rozwiązań na Rzecz Zrównoważonego Rozwoju), 11 państw członkowskich UE uzyskało wynik powyżej 80 na 100 w odniesieniu do celu zrównoważonego rozwoju nr 5. 11 państw członkowskich UE zalicza się do 20 państw osiągających najwyższe wyniki w skali całego świata.

UNIA EUROPEJSKA W 2030 R.

UE A BIEŻĄCE TENDENCJE / WSZYSTKIE CZYNNIKI RÓWNE

Stale postępy, jeżeli chodzi o równouprawnienie płci i wzmocnienie pozycji kobiet i dziewcząt, wymagają zaangażowania, większych nakładów finansowych i niesłabnących wysiłków ze strony podmiotów na wszystkich szczeblach, począwszy od gospodarstw domowych po instytucje Unii Europejskiej. Ważną rolę w nadawaniu tempa tym postępom odgrywiają zachęty regulacyjne, jednak równouprawnienie płci w znacznej mierze zależy od wartości kulturowych i etycznych, a także od zachodzących zmian społecznych. Możemy zakładać, że do roku 2030 UE poczyni dalsze postępy w zakresie wzmocnienia ekonomicznej pozycji kobiet, równowagi kobiet i mężczyzn w procesie decyzyjnym i w zwalczaniu przemocy wobec kobiet i dziewcząt. Urzeczywistnienie tych postępów i ich zakres zależy od stworzenia kontekstu kulturowego i politycznego, a także od przyszłych środków regulacyjnych.

SZANSE / CZYNNIKI POZYTYWNE

Zaangażowanie społeczne i polityka partycypacyjna, zmiany norm społecznych, zmiana zachowań, społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstw/odpowiedzialne prowadzenie działalności gospodarczej, formalna opieka nad dziećmi, wyważone rozwiązania dotyczące urlopów ze względów rodzinnych, elastyczna organizacja pracy, wyważony system edukacji, dostęp do nowych technologii i rozwój umiejętności technicznych kobiet, otwarta i uczciwa wymiana handlowa.

RYZYKA / CZYNNIKI NEGATYWNE

Nierówne szanse, ostra reakcja wobec postępów, niedopasowanie umiejętności, zagrożenia dla bezpieczeństwa, powrót do protekcjonizmu gospodarczego na całym świecie.

NAJWAŻNIEJSZE KWESTIE POLITYCZNE

W 2015 r. UE przyjęła swój drugi plan działania w sprawie równouprawnienia płci i wzmocnienia pozycji kobiet w kontekście stosunków zewnętrznych (2016–2020). We wrześniu 2017 r. Komisja rozpoczęła realizację wspólnej inicjatywy UE i ONZ o nazwie Spotlight, której celem jest wyeliminowanie przemocy wobec kobiet i dziewcząt.

W 2015 r. Komisja przyjęła „Strategiczne zaangażowanie na rzecz równouprawnienia płci na lata 2016–2019”. Dokument ten stanowi ramy dalszych prac Komisji na rzecz promowania równouprawnienia płci i wzmocnienia pozycji kobiet. Skoncentrowano się w nim na pięciu priorytetowych obszarach, jakimi są: 1) zwiększenie udziału kobiet na rynku pracy oraz ten sam stopień niezależności ekonomicznej obu płci; 2) zmniejszenie różnicy w wynagrodzeniach kobiet i mężczyzn; zmniejszenie różnicy w zarobkach i świadczeniach emerytalnych kobiet i mężczyzn; 3) propagowanie równego uczestnictwa kobiet i mężczyzn w procesach decyzyjnych; 4) zwalczanie przemocy ze względu na płeć; 5) promowanie równouprawnienia płci i praw kobiet na całym świecie. To strategiczne zaangażowanie przewiduje również uwzględnianie aspektu równouprawnienia płci we wszystkich obszarach polityki UE i jej programach finansowania.

Jeżeli chodzi o równouprawnienie płci, dobre – ogólnie rzecz biorąc – wyniki osiąga Dania. Kobiety w Danii z reguły pracują poza domem i realizują się zawodowo, nie rezygnując jednocześnie z rodziny. Państwo pomaga im, przyznając długie urlopy rodzicielskie i utrzymując placówki dziennej opieki nad dziećmi, dofinansowywane z podatków. Mężczyźni w Danii także korzystają z równouprawnienia płci. Mogą spędzać ze swoją rodziną więcej czasu niż mężczyźni w wielu innych państwach. Urlop rodzicielski po narodzinach dziecka przysługuje obojgu rodzicom, a ograniczone dni robocze oznaczają, że to często ojcowie odbierają dzieci z placówek dziennej opieki.

Francja wprowadziła system dwumianowych kandydatów w wyborach departamentalnych, w których głos oddaje się na zespół złożony z kobiety i mężczyzny. Gwarantuje to parytet płci na poziomie departamentów i wprowadza stanowiska w polityce terytorialnej, gdzie decyzje podejmowane są wspólnie, zapewnia wspólny zakres odpowiedzialności i większe szanse dla polityków na osiągnięcie równowagi między życiem zawodowym a prywatnym.

GründerRegio M e.V. jest współfinansowany z Europejskiego Funduszu Społecznego i organizuje szkolenia, prowadzi doradztwo i tworzy sieć kontaktów dla kobiet będących przedsiębiorcami w Monachium. Jego grupą docelową są kobiety powracające na rynek pracy po założeniu rodziny, a także kobiety po 50. roku życia. W ramach projektu GUIDE wsparcie uzyskało około 5 000 kobiet będących przedsiębiorcami, z których 56 % rozpoczęło własną działalność gospodarczą.

Dwie organizacje w Bułgarii realizują projekt „Career ROCKET”. Nauczyciele, dyrektorzy szkół i konsultanci zawodowi w szkołach przechodzą szkolenie, jak uwzględniać aspekty związane z równouprawnieniem płci we wszystkich przedmiotach w szkołach średnich. Dowiadują się o roli, jaką kobiety odegrały w naukach przyrodniczych, rozwoju technologii, polityce, historii, geografii, matematyce, literaturze, sztuce i muzyce.

Zapewnienie wszystkim dostępności wody i systemów sanitarnych oraz zrównoważonej gospodarki wodno-sanitarnej

UNIA EUROPEJSKA DZISIAJ

OBRAZ SYTUACJI / PRZEGLĄD JAKOŚCIOWY

Dostęp do wody jest podstawową potrzebą człowieka. Woda stanowi także ważny zasób gospodarczy i pełni zasadniczą rolę w zachowaniu bioróżnorodności i regulowaniu klimatu i ekosystemów. Ochrona ekosystemów wodnych przed zanieczyszczeniem i zmianami hydromorfologicznymi, a także korzystanie z zasobów wodnych w sposób zrównoważony ma kluczowe znaczenie dla zaspokojenia potrzeb obecnych i przyszłych pokoleń, a także dla utrzymania stabilności politycznej na poziomie krajowym i regionalnym. UE realizuje kompleksową politykę wodną, która ma zapewnić dostateczną ilość wody dobrej jakości, tak aby zaspokoić potrzeby zarówno ludzi, jak i środowiska. W tym celu UE wprowadza przepisy dotyczące głównych źródeł presji (rolnictwo, przemysł, ścieki komunalne), przeznaczenia wody (woda do kąpielii, wody gruntowe, woda pitna) i zintegrowanej gospodarki wodnej. Zdecydowana większość obywateli Unii ma dostęp do podstawowych urządzeń sanitarnych i jest podłączona do oczyszczalni co najmniej drugiego stopnia. Obywatele Unii korzystają ponadto z wody pitnej bardzo dobrej jakości. Presja wynikająca z urbanizacji, zanieczyszczenie rozproszone spowodowane przez rolnictwo, przemysł i zmianę klimatu wpływają jednak na jakość wody oraz długoterminowe bezpieczeństwo wodne. Na poziomie globalnym UE promuje dostęp do wody i infrastruktury sanitarnej oraz zrównoważone zarządzanie wodą i infrastrukturą sanitarną dla wszystkich za pomocą Europejskiego konsensusu w sprawie rozwoju i europejskiej polityki sąsiedztwa i rozszerzenia.

GŁÓWNE TENDENCJE

- Odsetek ludności w Europie nieposiadającej **urządzeń sanitarnych lepszej jakości** w swoich gospodarstwach zmalał z 3,2 % w 2007 r. do zaledwie 2,0 % w 2017 r. W latach 2010–2015 wzrosła liczba osób podłączonych do **oczyszczalni drugiego stopnia**. Nadal jednak utrzymują się różnice między państwami członkowskimi, z których część wciąż boryka się z poważnymi problemami. Coraz bardziej daje o sobie znać nowy rodzaj zanieczyszczenia: spływy wody w miastach lub kanalizacja ogólnospływowa, które powodują duże ilości zanieczyszczeń w razie ulewnych deszczy.
- 86,3 % wszystkich **kąpielisk przybrzeżnych** oraz 82,1 % **kąpielisk śródlądowych** wykazało w 2017 r. doskonałą jakość wody.
- W latach 2000–2014 znacznie poprawiła się **jakość wody w rzekach w Europie**; spada średnie stężenie fosforanu w rzekach europejskich.
- Pomimo postępów w różnych obszarach jedynie około 40 % **wód powierzchniowych** miało dobry stan ekologiczny w 2015 r.; poprawia się jakość **wód gruntowych**: 74 % ma dobry stan chemiczny, a 89 % ma dobry stan ilościowy. Wprawdzie w ciągu ostatnich dwudziestu lat zmalało zanieczyszczenie powodowane przez azotany pochodzące z rolnictwa, to jednak problemy pozostają nierozwiązane. Azotany są najczęściej występującą substancją zanieczyszczającą, która pogarsza stan chemiczny wód gruntowych w UE. Stanowi to szczególny problem, gdyż wody gruntowe, obok bieżących wód powierzchniowych, są ważnym źródłem wody pitnej w Europie.
- W większości państw UE występuje **niewielki deficyt wody**, lecz w niektórych poziom deficytu jest wysoki, głównie na południu Europy. Problem ten narasta na zachodzie i północy Europy.
- Aby zmniejszyć niedobór wody, wszystkie zainteresowane sektory muszą wydajnie korzystać z wód słodkich. W ciągu ostatniej dekady zmniejszył się **pobór wód** w Europie i poprawiła się **wydajność korzystania z wód**. W ciągu ostatnich 20 lat zmalał **średni wskaźnik zużycia wody pitnej** z około 200 litrów na osobę dziennie do około 120 litrów.

RANKING ŚWIATOWY

Zgodnie ze sprawozdaniem „2018 SDG Index and Dashboards” (Bertelsmann Stiftung i Sieć Rozwiązań na Rzecz Zrównoważonego Rozwoju), 25 państw członkowskich UE uzyskało wynik powyżej 80 na 100 w odniesieniu do celu zrównoważonego rozwoju nr 6. Trzy państwa członkowskie UE zaliczają się do 20 państw osiągających najwyższe wyniki w skali całego świata.

UNIA EUROPEJSKA W 2030 R.

UE A BIEŻĄCE TENDENCJE / WSZYSTKIE CZYNNIKI RÓWNE

Ogólnie rzecz biorąc, oczekuje się, że UE będzie kontynuować postępy w zakresie zrównoważonego zarządzania wodą i infrastrukturą sanitarną. Niemal wszyscy obywatele będą mieli zapewniony dobry dostęp do usług wodnych, takich jak woda pitna i oczyszczanie ścieków, oraz do urządzeń sanitarnych. Niemniej jednak konieczne są dalsze wysiłki, by zapewnić pełen dostęp wszystkim obywatelom UE, zadbać o oczyszczanie ścieków zgodne z obowiązującymi standardami w całej Europie oraz o dobry status wszystkich zbiorników wodnych w Europie. W nadchodzących latach należy również zwrócić szczególną uwagę na nowe substancje zanieczyszczające, które wzbudzają obawy, takie jak mikrodrobiny plastiku i produkty farmaceutyczne. Należy w dalszym ciągu zmniejszać zanieczyszczenia rozproszone spowodowane przez rolnictwo. Należy także dalej usprawnić wydajne korzystanie z zasobów wodnych. W obliczu zmiany klimatu i jej szkodliwych skutków takich jak susze i powodzie w regionach UE należy zadbać o to, by gospodarka wodna była bardziej zrównoważona. Zmiana klimatu zwiększy deficyt wody, który występuje już w zbiornikach wodnych zwłaszcza w południowej Europie. Problem ten jest jednak coraz bardziej odczuwalny również w pozostałych częściach kontynentu. By poradzić sobie z tymi wyzwaniami, należy stosować obowiązujące przepisy dotyczące wody i opracować nowe prawodawstwo takie jak niedawne wnioski w sprawie wody pitnej i ponownego wykorzystania wody. Prowadzone obecnie oceny adekwatności znaczącej części prawodawstwa UE dotyczącego wody pomogą ustalić, czy konieczne jest dostosowanie ram prawnych, by w pełni osiągnąć cele zrównoważonego rozwoju w tym obszarze.

SZANSE/CZYNNIKI POZYTYWNE

Zmiana zachowań, zaangażowanie społeczne i polityka partycypacyjna, presja społeczna, by stworzyć zrównoważony system żywności i łańcuchy produkcji, społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstw/odpowiedzialne prowadzenie działalności gospodarczej, zrównoważone finanse, partnerstwa publiczno-prywatne, cyfryzacja, dane lepszej jakości uzyskiwane dzięki stosowaniu narzędzi do obserwacji Ziemi takich jak komponent globalny usługi unijnego programu Copernicus w zakresie monitorowania obszarów lądowych, większe ponowne wykorzystanie wody, sztuczna inteligencja i nowe technologie, badania naukowe i innowacje, internet rzeczy, gospodarka o obiegu zamkniętym, multilateralizm.

RYZYKA / CZYNNIKI NEGATYWNE

Ubóstwo i nierówne szanse, zmiana klimatu, zanieczyszczenia rozproszone spowodowane przez rolnictwo, urbanizacja, organiczne substancje zanieczyszczające, pozostałości produktów farmaceutycznych, odpady z tworzyw sztucznych, produkcja przemysłowa, odpady z gospodarstw domowych, niestabilność geopolityczna i zagrożenia dla bezpieczeństwa, przystępność cenowa wody.

NAJWAŻNIEJSZE KWESTIE POLITYCZNE

Badania naukowe i innowacje w Europie związane z wodą przynoszą rozwiązania problemów w tym obszarze. Partnerstwo w dziedzinie badań i innowacji w regionie Morza Śródziemnego (PRIMA) koncentruje się na takich zagadnieniach jak niedobór wody, czy rolnictwo i bezpieczeństwo żywnościowe w regionie Morza Śródziemnego. Na inicjatywę tę przeznaczono środki w wysokości 494 mln EUR.

Stabilnym i coraz powszechniejszym źródłem wody na Cyprze, przeznaczonej m.in. do nawadniania i zapobiegania suszy, jest woda pochodząca z recyklingu. Z funduszy europejskich finansowane są już dwa projekty: projekt odzyskiwania wody w Anthoupolis i Larnace.

W Raciborzu Dolnym na Dolnym Śląsku powstaje zbiornik przeciwpowodziowy. Kompleksowy program ma na celu ochronę przed powodzią w dolinie Odry przez przywrócenie w tym miejscu naturalnej zdolności przeciwpowodziowej i naturalnego tarasu zalewowej rzeki.

Oczyszczalnie ścieków w całej Europie zaczynają używać energii i innych zasobów pochodzących z odpadów, aby zmniejszyć zużycie, a nawet ją wytwarzać. Doskonałym przykładem jest stacja uzdatniania wody z Aarhus, położona w mieście Marselisborg w Danii, która produkuje ponad 150 % energii potrzebnej do funkcjonowania. Jest to efekt inwestowania w bardziej wydajne technologie.

Malta zachęca społeczności lokalne, by zaangażowały się w poprawę gospodarowania zasobami wodnymi i polepszenie infrastruktury sanitarnej. Cykl planowania gospodarki wodnej w dorzeczu zapewnia duży udział społeczeństw i zainteresowanych stron, gdyż decyzje dotyczące określonych środków będą wymagały wyważenia interesów różnych grup.

Zapewnienie wszystkim przystępnych cenowo, niezawodnych, zrównoważonych i nowoczesnych dostaw energii

UNIA EUROPEJSKA DZISIAJ

OBRAZ SYTUACJI / PRZEGLĄD JAKOŚCIOWY

Cele UE w dziedzinie energii i klimatu na 2020 r. sprawiły, że znalazła się ona na dobrej drodze do zapewnienia wszystkim Europejczykom bezpiecznej, przystępnej cenowo i czystej energii. Osiągnięto już solidne postępy, jeżeli chodzi o większe wykorzystanie energii ze źródeł odnawialnych i poprawę efektywności energetycznej, a UE czyni ogromne kroki naprzód w procesie przechodzenia na czystą energię. Przekształcenie UE z gospodarki opartej na paliwach kopalnych w gospodarkę niskoemisyjną, której system energetyczny będzie opierać się na technologiach cyfrowych i będzie zorientowany na konsumenta, nabiera realnego wymiaru praktycznego. Proces oddzielania emisji gazów cieplarnianych od produktu krajowego brutto wciąż trwa. Jego głównym motorem napędowym są innowacje. Rozdzieleniu uległy również wzrost gospodarczy i zużycie energii. Globalne zmiany w produkcji energii i zapotrzebowaniu na energię mają znaczący wpływ na geopolitykę i konkurencyjność przemysłu. Sytuacja ta stanowi poważne wyzwanie dla Europy, ale także stwarza niepowtarzalne możliwości. W tym kontekście UE pragnie wzmocnić swoją rolę światowego lidera w dziedzinie przejścia na czystą energię, zapewniając jednocześnie bezpieczeństwo energetyczne wszystkim swoim obywatelom. Dzięki stworzeniu unii energetycznej UE dąży do zapewnienia obywatelom i przedsiębiorstwom w UE bezpiecznej, przystępnej cenowo, zrównoważonej i czystej energii. Jeżeli chodzi o aspekt zewnętrzny, Europejski konsensus w sprawie rozwoju koncentruje się na zwiększeniu dostępu do usług energetycznych, które są przystępne cenowo, nowoczesne, niezawodne i zrównoważone, na większym wykorzystaniu energii ze źródeł odnawialnych i na środkach w dziedzinie efektywności energetycznej, a także na przyczynieniu się do walki ze zmianą klimatu. UE jest pionierem w pobudzaniu inwestycji sektora prywatnego w zrównoważoną energię za pomocą unijnych instrumentów łączonych, Planu inwestycji zewnętrznych i inicjatywy na rzecz finansowania elektryfikacji. Wkład w ten obszar wnoszą również polityki sąsiedztwa i rozszerzenia.

GŁÓWNE TENDENCJE

- Obserwowane w Europie tendencje wskazują na **oddzielenie wzrostu gospodarczego** od nakładów energii i związanych z nimi **emisji gazów cieplarnianych**. W latach 1990–2017 poziom emisji gazów cieplarnianych spadł o 22 %, podczas gdy PKB wzrósł o 58 %. Od 2000 r. w UE poprawia się niemal nieprzerwanie zarówno produktywność energii, jak i intensywność emisji gazów cieplarnianych.
- UE dąży do osiągnięcia swojej wartości docelowej w zakresie **efektywności energetycznej**, przewidzianej na 2020 r. i wynoszącej 20 %. W latach 2005–2016 zużycie energii pierwotnej w UE spadło o 9,9 %, a zużycie energii końcowej – o 7,1 %.
- UE jest na dobrej drodze do osiągnięcia w 2020 r. celu zakładającego 20-procentowy udział **energii ze źródeł odnawialnych** w zużyciu energii końcowej. W ostatnim dziesięcioleciu w UE stale rosło wykorzystanie energii odnawialnej – z 9,0 % do 17 % zużycia energii końcowej brutto (w latach 2005–2016). Główną siłą napędową tego wzrostu były przewidywalne unijne ramy regulacyjne, efektywniejsze technologie, spadające koszty technologii energii odnawialnej i wsparcie bardziej ukierunkowane na rynki.
- UE w dalszym ciągu zaspokaja swoje zapotrzebowanie na energię głównie przez **import paliw z krajów spoza UE**. Zależność UE od importu wynosi 53,6 % i praktycznie nie zmieniła się w latach 2006–2016, podczas gdy produkcja energii zmniejszyła się przez ten czas o 14 %. W tych samym okresie odnotowano stały spadek zużycia energii pierwotnej – o około 10 %.
- UE poczyniła postępy w zwiększaniu **dostępu do przystępnej cenowo energii**. W ostatnich latach zmniejszył się odsetek gospodarstw domowych, które nie mogą sobie pozwolić na ogrzanie domu do odpowiedniej temperatury. W 2017 r. 8,1 % ludności UE skarżyło się na brak dostępu do przystępnej cenowo energii – o 2,8 punktów procentowych mniej niż w 2007 r.

RANKING ŚWIATOWY

Zgodnie ze sprawozdaniem „2018 SDG Index and Dashboards” (Bertelsmann Stiftung oraz Sustainable Development Solutions Network) 26 państw członkowskich UE osiągnęło wynik powyżej 80 na 100, jeżeli chodzi o cel zrównoważonego rozwoju nr 7. Siedem państw członkowskich UE zalicza się do 20 państw osiągających najwyższe wyniki w skali całego świata.

UNIA EUROPEJSKA W 2030 R.

UE A BIEŻĄCE TENDENCJE / WSZYSTKIE CZYNNIKI RÓWNE

UE będzie czynić dalsze postępy, aby zapewnić wszystkim przystępne cenowo, niezawodne, zrównoważone i nowoczesne dostawy energii w oparciu o ambitne ramy regulacyjne uzgodnione na szczelnie UE. W perspektywie 2030 r. główne cele UE przełożą się na ograniczenie przez UE emisji gazów cieplarnianych o co najmniej 40 %, uzyskiwanie co najmniej 32 % energii ze źródeł odnawialnych oraz zwiększenie efektywności energetycznej o co najmniej 32,5 %. Osiągnięcie tych celów stworzy fundamenty konieczne do głębokiej transformacji społecznej prowadzącej w przyszłości do czystej i zrównoważonej energetyki. Rozwój infrastruktury energetycznej będzie nadal wspierany za pośrednictwem instrumentu „Łącząc Europę”. W ramach nowego programu ramowego „Horyzont Europa” zaproponowano intensywny program badań naukowych i innowacji dysponujący budżetem 15 mld euro przeznaczonym na energię, mobilność i klimat. W ogólnym ujęciu proponowany cel w zakresie uwzględniania kwestii klimatu na poziomie 25 % oznaczałoby, że podczas okresu obowiązywania wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027 jedno euro na cztery powinno być przeznaczane na kwestie związane z klimatem, które są istotne również dla sektora energetycznego. Osiągnięcie unii energetycznej wymaga stałego zaangażowania, w tym aktywnego dialogu ze społeczeństwem obywatelskim i zainteresowanymi stronami, ponieważ ich wkład i aktywna postawa są kluczowe dla powodzenia transformacji energetyki.

SZANSE / CZYNNIKI POZYTYWNE

Zmiana zachowań, świadomości i objęci ochroną konsumentów o mocnej pozycji, zaangażowanie społeczne i polityka partycypacyjna, polityka antycypacyjna na rzecz sprawiedliwej transformacji, społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstw/ odpowiedzialne prowadzenie działalności gospodarczej, nowe możliwości rynkowe, finansowanie społeczno-ekonomiczne i inne innowacyjne źródła finansowania, zrównoważone finansowanie, partnerstwa publiczno-prywatne, opodatkowanie zasobów, internet rzeczy, edukacja, cyfryzacja, sztuczna inteligencja i nowe technologie, badania naukowe i innowacje, niskoemisyjna gospodarka o obiegu zamkniętym, mobilność bezemisyjna, odporne społeczeństwa, multilateralizm.

RYZYKA / CZYNNIKI NEGATYWNE

Rosnące zużycie energii elektrycznej spowodowane cyfryzacją, zmienne ceny energii, utrzymująca się zależność od paliw kopalnych i dalsze subsydiowanie tych paliw, brak zmiany zachowań, spowolnienie wdrażania polityk, niski poziom inwestycji publicznych i prywatnych, przepaść cyfrowa, zmiana klimatu, niestabilność geopolityczna i zagrożenia dla bezpieczeństwa, transformacja, która jest w ujęciu względnym bardziej kosztowna dla osób o średnich i niskich dochodach.

NAJWAŻNIEJSZE KWESTIE POLITYCZNE

W maju 2017 r. UE zaproponowała strategię na rzecz zapewnienia w Afryce usług energetycznych; ma to nadać partnerstwu Afryka-UE nową dynamikę. UE zobowiązała się do pobudzania inwestycji publicznych i prywatnych w zrównoważoną energię w Afryce, szczególnie w kontekście Planu inwestycji zewnętrznych, oraz do pogłębienia sojuszy strategicznych i współpracy.

Utworzenie europejskiej unii energetycznej stało się dla Komisji głównym priorytetem. Przyjęto inicjatywy na rzecz osiągnięcia unii energetycznej. Wśród tych inicjatyw należy zwrócić uwagę na pakiet „Czysta energia dla wszystkich Europejczyków” z 2016 r., który stworzy bardziej konkurencyjny, nowoczesny i czystszy system energetyczny, w oparciu o trzy główne cele: priorytetowe traktowanie efektywności energetycznej, osiągnięcie pozycji lidera na polu energii odnawialnej oraz zadbanie o to, aby konsumenci byli traktowani uczciwie.

W 2013 r. ponad 40 organizacji w Niderlandach (władze lokalne i krajowe, przedsiębiorstwa, związki zawodowe i organizacje ekologiczne) podpisało umowę energetyczną na rzecz zrównoważonego wzrostu, mającą na celu zwiększenie udziału energii ze źródeł odnawialnych z 5,8 % w 2015 r. do 16 % w 2023 r. Określono w niej cele dotyczące wprowadzania pojazdów bezemisyjnych: do 2035 r. wszystkie nowo sprzedawane samochody powinny być bezemisyjne, a w 2050 r. należy osiągnąć całkowicie bezemisyjny ruch drogowy.

Budapeszt jest członkiem Porozumienia Burmistrzów, inicjatywy finansowanej przez UE, w której uczestniczą regiony i miasta zaangażowane we wdrażanie celów UE w zakresie klimatu i energii. W 2011 r. powstało partnerstwo między Szachenyi, jednym z najsłynniejszych kąpielisk z wodami termalnymi, pobliskim ogrodem zoologicznym i lokalnym przedsiębiorstwem ciepłowniczym. Współpraca ta przyczynia się do oszczędności emisji dwutlenku węgla i obniżenia kosztów energii. Ciepło wód termalnych w Szachenyi jest wykorzystywane w ogrodzie zoologicznym w Budapeszcie do zapewnienia ciepłego powietrza około 350 gatunkom zwierząt i niemal 500 roślinom, które zajmują około 26 budynków.

Na poziomie przedsiębiorstw

Przedsiębiorstwo energetyczne Fortum Jęglawa, założone w 2008 r. w Jęglawie (Łotwa), zrestrukturyzowało sieć ciepłowniczą miasta poprzez zastąpienie kotłowni gazowej nowym obiektem kogeneracyjnym wykorzystującym biomasę w postaci wiórów drzewnych. Miejski system ciepłowniczy prawie całkowicie przestawił się z paliw kopalnych na lokalne odnawialne źródło energii w postaci drewna.

Na poziomie społeczeństwa obywatelskiego

Spółeczności energetyczne działające w zakresie energii ze źródeł odnawialnych to podmioty, za pośrednictwem których obywatele lub władze lokalne uczestniczą w produkcji lub wykorzystaniu energii ze źródeł odnawialnych lub są wchodzą w posiadanie produkcji lub wykorzystania takiej energii. W skali całej UE społeczności te realizują ponad 2 500 inicjatyw i odgrywają w ten sposób kluczową rolę w inicjowaniu transformacji sektora energetycznego w Europie. Fakt, że inicjatywy te są zakorzenione lokalnie i mają lokalnych właścicieli, zwiększa akceptację społeczną projektów z zakresu energii odnawialnej, zwłaszcza wiatrowej. Obniżają one również koszty tego typu przedsięwzięć dzięki udostępnianiu najbardziej odpowiednich lokalizacji.

Propagowanie trwałego, zrównoważonego i sprzyjającego włączeniu społecznemu wzrostu gospodarczego, pełnego i produktywnego zatrudnienia oraz godnej pracy dla wszystkich

UNIA EUROPEJSKA DZISIAJ

OBRAZ SYTUACJI / PRZEGLĄD JAKOŚCIOWY

Ożywienie gospodarcze w Europie po kryzysie sprzyjało stałemu wzrostowi zatrudnienia. Inwestycje niemal powróciły do poziomu sprzed kryzysu, a stan finansów publicznych poprawia się, chociaż ożywieniu gospodarczemu zagrażają pewne ryzyka. Korzyści z ekspansji gospodarczej nadal nie rozkładają się równo pomiędzy wszystkimi obywatelami i państwami członkowskimi – w niektórych krajach utrzymuje się na przykład wysoki poziom bezrobocia. Tendencje w zakresie inwestycji i wydajności sugerują, że można zrobić więcej, aby wspomóc ożywienie gospodarcze i przejście na bardziej zrównoważony model wzrostu w kontekście długoterminowych globalnych wyzwań związanych ze zmianami demograficznymi i cyfryzacją. Oprócz nieustannych wysiłków na rzecz osiągnięcia zrównoważonych finansów publicznych w długiej perspektywie UE kontynuuje wspieranie inwestycji, zwłaszcza w edukację, umiejętności oraz badania naukowe i rozwój, a także reform strukturalnych mających na celu poprawę efektywności otoczenia biznesu oraz rynków produktowych i rynków pracy. Dużą rolę w przyciąganiu prywatnych inwestycji do strategicznych sektorów gospodarki europejskiej odgrywa plan inwestycyjny dla Europy. Reformy strukturalne mające na celu ulepszenie rynków pracy i polityki społecznej powinny pomagać pracownikom w zdobywaniu umiejętności, które są potrzebne w procesie wprowadzania gospodarki ekologicznej, a także promować lepszy dostęp do rynku pracy i równe szanse na nim, sprawiedliwe warunki pracy oraz zrównoważone i adekwatne systemy zabezpieczenia społecznego. Powinny one również przyczynić się do zwiększenia wydajności pracy, a w ten sposób do wzrostu płac. Poczucie odpowiedzialności za te reformy, ich wpływ i wyniki zwiększyć może włączenie partnerów społecznych w przygotowywanie i wdrażanie reform. Na szczeblu międzynarodowym UE dąży do zrównoważonego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu, tworzenia godnych miejsc pracy oraz promowania praw pracowniczych i praw człowieka. Przykłady działań zewnętrznych w tej dziedzinie obejmują Europejski konsensus w sprawie rozwoju, unijny Plan inwestycji zewnętrznych, Plan działania UE dotyczący praw człowieka i demokracji na lata 2015–2019 oraz działania UE w ramach unijnych polityk sąsiedztwa i rozszerzenia. Polityka handlowa UE promuje poszanowanie podstawowych międzynarodowych norm pracy i praw człowieka. Promowanie odpowiedzialnych praktyk biznesowych opartych na międzynarodowych wytycznych ma umocowanie w wielu politykach UE, w tym w polityce handlowej.

GŁÓWNE TENDENCJE

- Europejczycy mają średnio wyższy **poziom życia** niż dwadzieścia lat temu. W latach 2002–2017 realny **PKB** na mieszkańca rósł średnio o 1,1 % rocznie. W ostatnim czasie gospodarka UE rosła najszybciej od początku kryzysu w 2008 r. – tempo wzrostu realnego PKB przyspieszyło w 2017 r. do 2,2 %.
- Łączny udział **inwestycji** w unijnym PKB wyniósł w 2017 r. 20,8 %, nadrabiając gwałtowny spadek obserwowany podczas kryzysu gospodarczego i finansowego. Od 2013 r. rósł on średnio o 1,0 % rocznie. Oczekuje się, że do 2020 r. plan inwestycyjny dla Europy stworzy 1,4 mln miejsc pracy i zwiększy unijny PKB o 1,3 %.
- **Tempo wzrostu wydajności pracy** nieco przyspieszyło, ale jego wysokość nadal znajduje się poniżej poziomu sprzed recesji.
- **Współczynnik aktywności zawodowej** utrzymuje w dalszym ciągu stabilny trend wzrostowy – w 2017 r. osiągnął poziom 73,4 %. Ten wzrost aktywności zawodowej wynikał głównie z większego uczestnictwa w rynku pracy osób starszych i kobiet. Łączna liczba osób zatrudnionych wzrosła do rekordowego poziomu 239 mln. Liczba osób zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu pracy wzrosła o 2,3 mln, podczas gdy liczba osób zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu pracy nie zmieniła się. Tylko w samym sektorze towarów i usług związanych z ochroną środowiska zatrudnienie wzrosło w latach 2000–2015 o 47,3 %. **Bezrobocie długotrwałe** nadal spada, ale wciąż stanowi niespełną połowę całkowitego bezrobocia. **Bezrobocie wśród młodzieży**, które osiągnęło rekordowy poziom 23,8 % w 2013 r., spadło do 16,8 % w 2017 r. W 2017 r. 7,7 % pracowników europejskich pracowało na

podstawie **umów na czas określony** nie z własnej woli. Jest to 57,7 % wszystkich pracowników zatrudnionych na czas określony, a odsetek ten nieznacznie wzrósł w ciągu ostatniej dekady. Udział procentowy wymuszonej **pracy w niepełnym wymiarze godzin** w całkowitym zatrudnieniu w niepełnym wymiarze godzin wzrósł w UE z 25,6 % w 2008 r. do 29,6 % w 2014 r., po czym spadł do 26,4 % w 2017 r. Problem ten dotyczy głównie kobiety.

- Jeżeli chodzi o **ubogie osoby pracujące**, w 2017 r. ubóstwem zagrożonych było 9,6 % zatrudnionych. W ciągu ostatnich czterech lat liczba ta ustabilizowała się, aczkolwiek na wyższym poziomie niż w 2008 r. (8,5 %).

RANKING ŚWIATOWY

Zgodnie ze sprawozdaniem „2018 SDG Index and Dashboards” (Bertelsmann Stiftung oraz Sustainable Development Solutions Network) 17 państw członkowskich UE osiągnęło wynik co najmniej 80 na 100, jeżeli chodzi o cel zrównoważonego rozwoju nr 8. Dziewięć państw członkowskich UE zalicza się do 20 państw osiągających najwyższe wyniki w skali całego świata.

UNIA EUROPEJSKA W 2030 R.

UE A BIEŻĄCE TENDENCJE / WSZYSTKIE CZYNNIKI RÓWNE

UE będzie musiała zapewnić wysokie ogólne wskaźniki zatrudnienia poprzez tworzenie wysokiej jakości miejsc pracy służących przejściu na zrównoważony rozwój. Takie nowe miejsca pracy powinny powstawać zwłaszcza dla kobiet, młodzieży, osób starszych, osób niepełnosprawnych, migrantów i społeczności marginalizowanych. Pomogłoby to zapewnić adekwatność i stabilność europejskiego modelu opieki społecznej w kontekście starzejącego się społeczeństwa i powolnego wzrostu wydajności. Mimo że inwestycje w europejską gospodarkę rosną, należy je nieustannie wspierać, by wyeliminować tzw. wąskie gardła. Zmniejszanie się liczby ludności w UE i słabnąca siła gospodarcza będą wpływać na jej pozycję w globalnym porządku gospodarczym. Cyfryzacja i zmiany demograficzne będą miały wpływ zarówno na przyszły wzrost gospodarczy, jak i na sytuację na rynku pracy. W tym kontekście należy kłaść większy nacisk na przewagi komparatywne UE związane z edukacją wysokiej jakości, a także utrzymywać inwestycje w badania naukowe i innowacje, które muszą sprzyjać włączeniu społecznemu i zachowaniu równowagi środowiska. Kontynuowane będą wysiłki na rzecz przejścia na model gospodarki o obiegu zamkniętym oraz wyeliminowania pracy przymusowej i handlu ludźmi.

SZANSE/CZYNNIKI POZYTYWNE

Podnoszenie kwalifikacji i nabywanie nowych kwalifikacji zawodowych, cyfryzacja, badania naukowe i innowacje, zaangażowanie społeczne i polityka partycypacyjna, presja społeczeństwa na rzecz zrównoważonych łańcuchów produkcji, sztuczna inteligencja, nowe technologie, społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstw/odpowiedzialne prowadzenie działalności gospodarczej, zrównoważone finansowanie, partnerstwa publiczno-prywatne, oparta na współpracy niskoemisyjna gospodarka o obiegu zamkniętym, gospodarka społeczna i rozwój ekosystemów gospodarki społecznej, nacisk na odporne społeczeństwa, multilateralizm, otwarta i uczciwa wymiana handlowa, badania naukowe i innowacje.

RYZYKA / CZYNNIKI NEGATYWNE

Niski wzrost wydajności, niedopasowanie umiejętności, powolne rozpowszechnianie nowych technologii cyfrowych oraz wpływ transformacji technologicznych na pracowników i poszczególne sektory, nierówności społeczne, dysproporcje regionalne i terytorialne, skutki zmian demograficznych i rola migracji i przymusowego wysiedlenia, degradacja środowiska i zmiana klimatu, niestabilność geopolityczna i zagrożenia dla bezpieczeństwa, powrót do protekcjonizmu gospodarczego na całym świecie, trudności związane z mierzaniem wydajności w coraz bardziej niematerialnych gospodarkach, segmentacja rynków pracy i niepewność zatrudnienia, przepaść cyfrowa, ochrona danych, równowaga między życiem zawodowym a prywatnym.

NAJWAŻNIEJSZE KWESTIE POLITYCZNE

Plan inwestycyjny dla Europy, tzw. plan Junckera okazał się dużym sukcesem, jeżeli chodzi o poprawę klimatu inwestycyjnego. W lipcu 2018 r. Europejski Fundusz na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS) utworzony zrealizował swój pierwotny cel inwestycyjny wynoszący 315 mld EUR, natomiast wartość dodatkowych inwestycji uruchomionych dzięki niemu w całej UE od 2015 r. do grudnia 2018 r. sięgnęła kwoty 371 mld EUR. Dzięki EFIS wsparcie uzyskało już ponad 750 000 miejsc pracy. Do 2020 r. liczba ta ma wzrosnąć i osiągnąć 1,4 mln miejsc pracy. Ponad 850 000 małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) korzysta z lepszego dostępu do finansowania. Co najmniej 40 % finansowania z Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych w ramach obszaru infrastruktury i innowacji wspiera elementy projektu, które przyczyniają się do działań na rzecz klimatu, zgodnie z porozumieniem paryskim.

W 2017 r. Republika Czeska wprowadziła większą elastyczność w odniesieniu do rozkładu czasu pracy i urlopów oraz praw w tym zakresie; wzmocnienie procesu rokowań zbiorowych; zmiany w prawie umów; zmiany w systemie prawnym zwolnień grupowych; zmiany w przepisach dotyczących telepracy; oraz wzmocnienie narzędzi umożliwiających godzenie pracy i życia prywatnego, takich jak praca wykonywana w domu.

Miasto Gandawa w Belgii regularnie korzysta z Europejskiego Funduszu Społecznego, aby wspierać integrację uchodźców i Romów na rynkach pracy. Na przykład w ramach projektu „Labour Team IEM” (2015–2017) oferowano ludności romskiej doradztwo ukierunkowane na jej potrzeby. Głównym celem było umożliwienie przynajmniej 190 wewnątrz europejskim migrantom (ang. skrót IEM), głównie Romom, wejścia na rynek pracy. Projekt ten jest kontynuowany w latach 2018–2019 przy wsparciu z Europejskiego Funduszu Społecznego.

Europejski Bank Inwestycyjny jest w trakcie udzielania przedsiębiorstwu Greenfiber International S.A. pożyczki w wysokości 7,5 mln EUR (ze wsparciem z Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych) przeznaczoną na sfinansowanie rumuńskiego projektu na rzecz recyklingu i gospodarki o obiegu zamkniętym. Projekt ten przyczyni się do stworzenia 280 miejsc pracy w pełnym wymiarze czasu i zwiększy ilość zbieranych i przetwarzanych odpadów o ponad 50 000 ton rocznie.

W 2014 r. stworzono portugalską koalicję krajowych organizacji parasolowych społeczeństwa obywatelskiego, aby przygotować wspólne stanowisko w sprawie Agendy ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030. Koalicje zorganizowały krajowe konsultacje, sondaże internetowe i lokalne warsztaty w celu przedyskutowania oczekiwań dotyczących Agendy ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030, w tym związanych z celem zrównoważonego rozwoju nr 8.

Budowanie odporności infrastruktury, promowanie zrównoważonego procesu uprzemysłowienia, który sprzyja włączeniu społecznemu, oraz wspieranie innowacji

UNIA EUROPEJSKA DZISIAJ

OBRAZ SYTUACJI / PRZEGLĄD JAKOŚCIOWY

Wysokie efektywna infrastruktura w sektorach transportu, energii i technologii cyfrowych ma zasadnicze znaczenie dla dobrze połączonej i zintegrowanej UE, w której obywatele i przedsiębiorstwa mogą w pełni korzystać z możliwości swobodnego przemieszczania się oraz z jednolitego rynku, a także z adekwatnej infrastruktury społecznej. Z tego właśnie powodu m.in. transeuropejskie sieci transportowe, energetyczne i cyfrowe przyczyniają się – w zintegrowany sposób – do powstania odpornej, zrównoważonej, idealnie połączonej i innowacyjnej infrastruktury. Strategiczne znaczenie mają również inwestycje w infrastrukturę kosmiczną. Europejski przemysł jest silny i w wielu sektorach utrzymuje wiodącą pozycję na świecie. UE wspiera wprowadzanie inteligentnego, innowacyjnego i zrównoważonego modelu działania przemysłu, który przynosi korzyści wszystkim obywatelom. W UE obserwowany jest jednoczesny wzrost PKB i spadek emisji gazów cieplarnianych ogółem, co wskazuje, że nastąpiło oddzielenie tych emisji od wzrostu gospodarczego. Celem europejskich polityk jest przemysł, który samodzielnie dąży do prowadzenia działalności w odpowiedzialny i zrównoważony sposób, tworzy miejsca pracy, zwiększa konkurencyjność Europy, promuje inwestycje i innowacje w zakresie czystych technologii i technologii cyfrowych oraz chroni europejskie regiony i pracowników najbardziej dotkniętych zmianami w przemyśle. Nacisk UE na inwestycje w badania naukowe i innowacje oraz transformację cyfrową pomaga nam konkurować w skali globalnej dzięki tworzeniu większej liczby miejsc pracy i możliwości biznesowych. UE jest najbardziej otwartym obszarem badań naukowych i innowacji na świecie, ale konieczna jest poprawa wyników na etapie *scale-up* i w zakresie rozpowszechniania innowacji, ponieważ innowacje nie zawsze prowadzą do tworzenia nowych rynków i możliwości wzrostu. Konieczne jest zwiększenie inwestycji sektora przedsiębiorstw w badania naukowe i innowacje, ponieważ obecnie wynoszą one jedynie 1,3 % PKB, czyli mniej niż w Chinach (1,6 %), Stanach Zjednoczonych (2 %) i Japonii (2,6 %). Transformacja cyfrowa odgrywa dużą rolę w procesie przechodzenia na niskoemisyjną gospodarkę o obiegu zamkniętym oraz w przemianach społecznych prowadzących do wykorzystywania technologii niskoemisyjnych i zamkniętego obiegu zasobów. Jeżeli chodzi o aspekt międzynarodowy, Europejski konsensus w sprawie rozwoju wspiera projektowanie, budowę i eksploatację infrastruktury wysokiej jakości, która jest odporna i przyjazna dla klimatu, aby przyczynić się do równego, powszechnego i przystępnego cenowo dostępu do infrastruktury, a także promować wzrost gospodarczy, handel i inwestycje. Do realizacji celów w tym obszarze przyczyniają się również unijne polityki: handlowa, rozszerzenia i sąsiedztwa.

GŁÓWNE TENDENCJE

- **Przemysł wytwórczy** generuje dwie trzecie eksportu UE, zatrudnia 36 mln osób – czyli jednego na pięciu pracowników w Europie – i przyczynia się do wysokiego poziomu życia Europejczyków.
- W latach 2000-2016 **emisje gazów cieplarnianych** związane z procesami przemysłowymi i z użytkowaniem produktów spadły o ponad 17 %. W latach 2000–2016 odnotowano też poprawę o 17 %, jeżeli chodzi o ograniczenie zużycia energii w przemyśle.
- **Inwestycje w badania i rozwój**: Europa dokonuje 20 % światowych inwestycji w badania i rozwój; z Europy pochodzi jedna trzecia wszystkich publikacji naukowych wysokiej jakości, nasz kontynent zajmuje wiodącą pozycję na świecie w takich sektorach przemysłu jak farmaceutyka, chemikalia, inżynieria mechaniczna i moda. Najwięcej środków na badania i rozwój przeznacza sektor przedsiębiorstw (65 %) i sektor szkolnictwa wyższego (23 %). Udział sektora instytucji rządowych i samorządowych w tych inwestycjach wyniósł 11 % w 2016 r.
- Liczba **wniosek patentowych** w UE znacznie wzrosła przed kryzysem gospodarczym i od tego czasu utrzymuje się na stałym poziomie.

- **Spółeczna odpowiedzialność przedsiębiorstw:** 77 % unijnych przedsiębiorstw uwzględnia społeczną odpowiedzialność przedsiębiorstw w swoich sprawozdaniach, a wiele z nich odgrywa wiodącą rolę w promowaniu celów zrównoważonego rozwoju poprzez włączanie działań związanych ze społeczną odpowiedzialnością przedsiębiorstw/odpowiedzialnym prowadzeniem działalności gospodarczej do swojego zakresu działalności.

RANKING ŚWIATOWY

Zgodnie ze sprawozdaniem „2018 SDG Index and Dashboards” (Bertelsmann Stiftung oraz Sustainable Development Solutions Network) 10 państw członkowskich UE osiągnęło wynik co najmniej 73 na 100, jeżeli chodzi o cel zrównoważonego rozwoju nr 9, przy czym wyniki poszczególnych państw członkowskich były mocno zróżnicowane. Dziesięć państw członkowskich UE zalicza się do 20 państw osiągających najwyższe wyniki w skali całego świata.

UNIA EUROPEJSKA W 2030 R.

UE A BIEŻĄCE TENDENCJE / WSZYSTKIE CZYNNIKI RÓWNE

Europa jest liderem w transformacji przemysłu w kierunku bardziej zrównoważonego modelu działalności, który sprzyja włączeniu społecznemu. Przyspieszą zmiany gospodarcze, społeczne i środowiskowe, a także przełomy technologiczne w dziedzinach takich jak robotyka, internet rzeczy, sztuczna inteligencja i systemy energetyczne. Automatyzacja, którą umożliwiają technologie informatyczne, zrewolucjonizuje tradycyjne procesy produkcyjne i charakter pracy. Przemysł jest w coraz większym stopniu zintegrowany z globalnymi łańcuchami wartości, których znaczącym elementem są również usługi. Nowopowstające modele biznesowe będą zmieniać rynki tradycyjne. Innowacje jako takie i procesy tworzenia wartości podlegają głębokim zmianom, które są „wymuszane” przez nowe pokolenie konsumentów oczekujące współtworzenia wartości, zrównoważonego prowadzenia działalności gospodarczej, jakości sieci połączeń i pomiarów efektywności w czasie rzeczywistym. Nowym czynnikiem konkurencyjności stają się dane. Popyt na surowce będzie nadal wzrastał. Wobec deficytu zasobów naturalnych i zmiany klimatu, które stają się coraz bardziej odczuwalne, dynamicznie będzie rosło zapotrzebowanie na zrównoważone produkty, konsumpcję o obiegu zamkniętym oraz produkty bezemisyjne i niskoemisyjne. Potrzebne są zatem innowacje ekologiczne. Europa zwiększy swoje inwestycje w badania i innowacje oraz odporną infrastrukturę, między innymi w ramach programu „Horyzont Europa” – kolejnego programu ramowego UE w zakresie badań naukowych i innowacji.

SZANSE / CZYNNIKI POZYTYWNE

Zaangażowanie społeczne i polityka partycypacyjna, sztuczna inteligencja, internet rzeczy, pełna cyfryzacja, niskoemisyjna gospodarka współpracy o obiegu zamkniętym, nacisk na odporne społeczeństwa, społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstw/odpowiedzialne prowadzenie działalności gospodarczej, odpowiedzialne i zrównoważone górnictwo i zaopatrzenie, zrównoważone finansowanie, partnerstwa publiczno-prywatne, finansowanie społecznościowe i edukacja, multilateralizm, otwarta i uczciwa wymiana handlowa.

RYZYKA / CZYNNIKI NEGATYWNE

Niski poziom inwestycji sektora publicznego i sektora przedsiębiorstw, w tym w badania naukowe i innowacje, zmiany łańcuchów wartości, niedopasowanie umiejętności, przesunięcia popytu globalnego, niestabilność geopolityczna i zagrożenia dla bezpieczeństwa, nierówności społeczne, starzenie się naszych społeczeństw, zmiana klimatu i ryzyka ekologiczne związane z rosnącym popytem na zasoby naturalne, przepaść między obszarami miejskimi i wiejskimi.

NAJWAŻNIEJSZE KWESTIE POLITYCZNE

Dzięki większej dokładności i niezawodności europejskie programy nawigacji satelitarnej Galileo i EGNOS oferują lepsze informacje określające pozycję i czas, co ma znaczący pozytywny wpływ na wiele europejskich usług i produktów wykorzystywanych w codziennym życiu, począwszy od urządzeń nawigacyjnych w samochodzie, po telefon komórkowy i usługi reagowania kryzysowego. Grupa ds. Obserwacji Ziemi promuje wykorzystywanie obserwacji środowiska na potrzeby celów zrównoważonego rozwoju i porozumienia klimatycznego z Paryża.

Sieci transeuropejskie odpowiadają na potrzebę posiadania odpornych, idealnie połączonych i innowacyjnych infrastruktur w sektorach transportu, energii i technologii cyfrowych. Ich celem jest zapewnienie połączenia wszystkich regionów UE i przyczynienie się w ten sposób do „włączenia” obywateli ze wszystkich części Europy. Prowadzone są prace nad budową i przystosowaniem infrastruktury, aby była odporna na zagrożenia związane ze zmianą klimatu, i jednocześnie zapewniała promowanie włączenia społecznego, wspieranie innowacyjności i tworzenie nowych miejsc pracy.

Szwecja jest unijnym liderem w zakresie innowacji dzięki wysokim inwestycjom prywatnym i publicznym w badania i rozwój, dużej liczbie zgłoszeń patentowych, innowacyjnym MŚP oraz wysokiemu udziałowi zatrudnienia w sektorach działalności wymagających specjalistycznej wiedzy. Co więcej, szwedzkie inwestycje w produkcję rosły szybciej niż średnia UE, a efektywność energetyczna produkcji przemysłowej jest bardzo wysoka.

Tematyczna platforma inteligentnej specjalizacji na rzecz modernizacji przemysłu jest skierowana do regionalnych instytucji zarządzających o podobnych priorytetach w zakresie inteligentnej specjalizacji i umożliwia im znalezienie partnera do współpracy w oparciu o wzajemne kompetencje, wspólne korzystanie z infrastruktury, wykorzystanie aspektu *scale-up*, pozwalającego na zwiększenie wpływu działań, a także opracowywanie wspólnych projektów inwestycyjnych.

Europejski Fundusz na rzecz Inwestycji Strategicznych pomógł estońskiemu przedsiębiorstwu wyprodukować urządzenie do przechowywania energii o nazwie ultrakondensator, który magazynuje 100 razy więcej energii niż zwykła bateria i może wytrzymać milion cykli ładowania. Firma ta zgromadziła 15 mln EUR na budowę fabryki w Niemczech, w której można wyprodukować miliony nowych ultrakondensatorów rocznie.

Zmniejszenie nierówności w obrębie państw i między nimi

UNIA EUROPEJSKA DZISIAJ

OBRAZ SYTUACJI / PRZEGLĄD JAKOŚCIOWY

Podobnie jak ubóstwo, nierówność jest wielowymiarowym zjawiskiem, które obejmuje nierówności w zakresie wyników i możliwości, takie jak nierówności dochodowe, nierówny dostęp do ochrony socjalnej, a także międzypokoleniowe dziedziczenie nierówności. Istotnym czynnikiem powodującym nierówność dochodową jest nierówność szans. W UE postępuje konwergencja dochodów, a w większości państw członkowskich standard życia wraca do poziomu sprzed kryzysu. Europejskie gospodarki odzyskują wprawdzie siłę, ale jednocześnie rosną też obawy związane z faktem, że wzrost gospodarczy nie sprzyja włączeniu społecznemu. W ostatnich latach nierówności dochodowe ustabilizowały się w całej UE, ale ich wysoki poziom pozostaje wyzwaniem. Szczególnych form nierówności doświadczają grupy zmarginalizowane i szczególnie wrażliwe, takie jak osoby z niepełnosprawnościami, migranci i mniejszości etniczne (w tym Romowie), osoby bezdomne lub samotne osoby starsze i dzieci. Ich włączenie społeczno-ekonomiczne jest wciąż nieadekwatne do potrzeb. Nierówności mogą zakłócać wzrost gospodarczy, stabilność makroekonomiczną i osłabiać spójność społeczną. W ujęciu globalnym wysoki poziom nierówności utrzymujący się w krajach partnerskich UE zagraża realizacji większości celów zrównoważonego rozwoju. Nierówność na świecie może również prowadzić do większego napływu migrantów do UE. W odpowiedzi na niedawne wyzwania w dziedzinie migracji Komisja podejmowała działania w celu zapewnienia natychmiastowej reakcji oraz pracowała nad stworzeniem stabilnego systemu odpornego na kryzys w przyszłości. Niezbędne jest zrównoważone zarządzanie przepływami migracyjnymi. Wszystkie działania zewnętrzne UE, w tym jej polityka zagraniczna i bezpieczeństwa, polityka rozwojowa, rozszerzenia i sąsiedztwa, a także polityka handlowa i inwestycyjna przyczyniają się do eliminowania przyczyn nierówności poza Europą. Na przykład w ramach Europejskiego konsensusu w sprawie rozwoju promuje się zasadę niepozostawiania nikogo w tyle i zobowiązuje się do podejmowania działań mających na celu zmniejszenie nierówności wyników i zapewnienia wszystkim równych szans.

GŁÓWNE TENDENCJE

- **Dochód do dyspozycji:** Dysproporcje gospodarcze między krajami UE zmniejszyły się z czasem. Realne skorygowane dochody do dyspozycji brutto sektora gospodarstw domowych na mieszkańca wzrosły w zdecydowanej większości państw członkowskich. W 2017 r. przewyższały one średnio o 4,4 % poziom sprzed kryzysu, czyli z 2008 r. Osiągnięto pewną konwergencję dochodów między państwami członkowskimi UE, jako że dochód do dyspozycji w państwach członkowskich odnotowujących niższy poziom dochodów, takich jak Rumunia, Bułgaria i Polska, rósł szybciej niż średnia UE.
- **Nierówności dochodowe:** jeśli chodzi o średnią unijną we wszystkich państwach członkowskich, dochód przypadający w 2017 r. na grupę 20 % najbogatszych unijnych gospodarstw domowych był 5,1 razy wyższy niż dochód 20 % najuboższych gospodarstw domowych. Dysproporcja pomiędzy dochodami tych dwóch skrajnych grup jest nadal większa niż przed kryzysem (4,9 w 2009 r.). Relacja ta zmniejszyła się jednak w porównaniu z 2016 r. (5,2), co wskazuje na pewną poprawę perspektyw zmniejszenia nierówności dochodów w państwach członkowskich UE. Tendencje do stabilizowania się nierówności dochodów w państwach członkowskich UE widać również w przypadku odsetka dochodów przypadającego na 40 % populacji osiągającej najniższe dochody. Odsetek ten wyniósł 21,2 % w latach 2008 i 2012, nieznacznie spadł do 20,9 % w 2016 r., a w 2017 r. powrócił do poziomu 21,2 %.
- **Nierówność szans:** Ważnym aspektem nierówności szans jest sposób, w jaki sytuacja społeczno-ekonomiczna rodziców wpływa na poziom wykształcenia ich dzieci. Zgodnie z badaniem Programu międzynarodowej oceny umiejętności uczniów (PISA) z 2015 r. słabe wyniki w naukach przyrodniczych osiągnęło 33,8 % uczniów w UE ze środowisk znajdujących się w najbardziej niekorzystnej sytuacji społeczno-ekonomicznej i tylko 7,6 % uczniów ze środowisk najbardziej uprzywilejowanych. Sytuacja w poszczególnych państwach członkowskich była bardzo zróżnicowana.

- **Pomoc rozwojowa:** UE nadal jest największym na świecie darczyńcą – finansuje ponad 50 % całej pomocy rozwojowej na świecie, przyczyniając się w ten sposób do zmniejszenia globalnych nierówności. Od 2001 r. łączne finansowanie udzielane przez UE na rzecz krajów rozwijających się, obejmujące przepływy zarówno z sektora publicznego, jak i prywatnego, wzrosło ponad dwukrotnie, co oznacza średni roczny wzrost o 6,4 %.

RANKING ŚWIATOWY

Zgodnie ze sprawozdaniem „2018 SDG Index and Dashboards” (Bertelsmann Stiftung oraz Sustainable Development Solutions Network) 13 państw członkowskich UE osiągnęło wynik co najmniej 80 na 100, jeżeli chodzi o cel zrównoważonego rozwoju nr 10. 11 państw członkowskich UE zalicza się do 20 państw osiągających najwyższe wyniki w skali całego świata.

UNIA EUROPEJSKA W 2030 R.

UE A BIEŻĄCE TENDENCJE / WSZYSTKIE CZYNNIKI RÓWNE

UE i jej państwa członkowskie będą dążyć do zapewnienia zrównoważonego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu w UE, który jest konieczny do zmniejszenia nierówności. Będą łączyć efektywne, skuteczne i adekwatne usługi ochrony socjalnej i usługi wsparcia, dobrą edukacją zapewniającą równe szanse dla wszystkich oraz dobrze funkcjonujące rynki pracy wspierane przez skuteczne polityki w zakresie rynku pracy. Działania te pozwolą nie tylko zmniejszyć nierówności między państwami członkowskimi UE, lecz także znacząco ograniczyć nierówności w samych państwach członkowskich. Konieczne będzie dobre zarządzanie postępem technologicznym, w szczególności wprowadzaniem sztucznej inteligencji, aby zapobiec powstaniu przepaści cyfrowej. Jeśli chodzi o tendencje migracyjne, oczywiste jest, że nie można ani nie wolno pozostawić samemu sobie żadnego państwa UE, które jest narażone na ogromne presje migracyjne. UE będzie dalej ograniczać zachęty do migracji nieuregulowanej, będzie ratować życia i chronić granice zewnętrzne, wdroży silną wspólną politykę azylową i polityki w zakresie legalnej migracji, a jednocześnie będzie przyczyniać się do skutecznej integracji migrantów o uregulowanym statusie i uchodźców na rynkach pracy i w społeczeństwach UE. Działania zewnętrzne UE będą w dalszym ciągu ograniczały nierówności poza Europą.

SZANSE/CZYNNIKI POZYTYWNE

Zaangażowanie społeczeństwa i polityka partycypacyjna, społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstw/odpowiedzialne prowadzenie działalności gospodarczej, opieka społeczna (np. systemy podatkowe, systemy ochrony socjalnej i włączenia społecznego, polityki w zakresie rynku pracy, polityki mieszkaniowe, opieka zdrowotna, opieka nad dziećmi, poziom wykształcenia, poziom umiejętności i uczenie się przez całe życie), transport i dostępność cyfrowa uwzględniająca wymiar przestrzenny nierówności, walka z nadużyciami finansowymi i korupcją, zrównoważone finansowanie, multilateralizm, otwarta i uczciwa wymiana handlowa.

RYZYKA / CZYNNIKI NEGATYWNE

Nierówność szans, starzenie się społeczeństw, zmieniający się skład gospodarstw domowych (np. jednoosobowe gospodarstwa domowe), luki w systemie opieki społecznej, zmiana klimatu i degradacja środowiska, brak stabilizacji geopolitycznej, zagrożenia dla bezpieczeństwa, powrót do protekcjonizmu gospodarczego na całym świecie.

NAJWAŻNIEJSZE KWESTIE POLITYCZNE

W ramach Europejskiego konsensusu w sprawie rozwoju promuje się zasadę niepozostawiania nikogo w tyle i zobowiązuje się do podejmowania działań mających na celu zmniejszenie nierówności wyników i równe szanse dla wszystkich. Polityka handlowa i inwestycyjna UE dąży do maksymalnego wykorzystania preferencji handlowych, umów handlowych i umów inwestycyjnych w celu generowania zatrudnienia, zapewnienia wysokiego poziomu ochrony pracy i pobudzania inwestycji w krajach partnerskich, w szczególności w krajach rozwijających się. Tym samym polityka ta przyczynia się do zmniejszenia nierówności.

Wiele z 20 zasad Europejskiego filaru praw socjalnych („filar”) dotyczy zapewnienia wszystkim równych szans, sprawiedliwości oraz integracji na rynkach pracy i w społeczeństwie. Filarowi temu towarzyszy tablica wskaźników społecznych, w ramach której monitorowane są tendencje i wyniki obserwowane w całej UE. Europejski semestr jest głównym mechanizmem pozwalającym na osiągnięcie założeń filaru. Dodatkowe wzmocnienie europejskiego semestru miało na celu skupienie się na sprawiedliwości społecznej i nierównościach oraz na wroście bardziej sprzyjającym włączeniu społecznemu. Polityka spójności UE promuje włączenie społeczne, zwalczając jednocześnie ubóstwo i dyskryminację.

System zabezpieczenia społecznego i system podatkowy na Cyprze skuteczniej radzą sobie z nierównościami dochodowymi. Od czasu kryzysu (w latach 2009–2016) efekty redystrybucyjne zwiększyły się blisko dwukrotnie. Przykładowo, w 2014 r. Cypr wprowadził program przewidujący minimalny dochód gwarantowany, który stanowi również zachętę do podejmowania pracy. Program ten w istotny i pozytywny sposób wpływa na zmniejszenie ubóstwa i nierówności, a także pomaga wzmocnić siatkę bezpieczeństwa socjalnego.

Projekt pilotażowy „Mieszkania najpierw dla rodzin” realizowany przez czeską gminę Brno ilustruje, w jaki sposób gminy, we współpracy z partnerami społecznymi, przejmują wiodącą rolę w walce z bezdomnością. W ramach projektu zapewniane jest mieszkanie z zasobów gminy i intensywne zarządzanie indywidualnymi przypadkami osób korzystających z „Mieszkania najpierw”. Projekt obejmuje 50 rodzin romskich i nieromskich, które mieszkają w schroniskach dla bezdomnych lub są w inny sposób bezdomne. W oparciu o ten projekt pilotażowy przyjęto plan działania na lata 2018–2025 mający na celu wyeliminowanie bezdomności rodzin w Brnie.

La Bolsa Social to pierwsza hiszpańska platforma crowdfundingu udziałowego, która jest skierowana do inwestorów i przedsiębiorców zainteresowanych pozytywnym wpływem społecznym ich inwestycji. Spółka ta kojarzy inwestorów pragnących wywrzeć konkretny wpływ z przedsiębiorstwami szukającymi inwestorów i stawia sobie za cel promowanie celów zrównoważonego rozwoju. La Bolsa Social przekazała środki finansowe w wysokości 1,8 mln EUR na rzecz 10 przedsiębiorstw wywierających pozytywny wpływ na społeczeństwo i środowisko. Działalność pięciu z nich skupiała się na zapewnianiu osobom niepełnosprawnym dostępu do informacji, życia społecznego i przestrzeni publicznej.

Szwedzki projekt „Chleb w Bergslagen” obejmował tradycyjne kursy pieczenia chleba jako sposób na integrację nowo przybyłych migrantów i szkolenie zawodowe. Jako punkt wyjścia do dialogu wykorzystywano aktywność fizyczną, a przeszkoleni wolontariusze kierowali dyskusją między uczestnikami.

Przekształcenie miast i osiedli w miejsca sprzyjające włączeniu społecznemu, bezpieczne, odporne i zrównoważone

UNIA EUROPEJSKA DZISIAJ

OBRAZ SYTUACJI / PRZEGLĄD JAKOŚCIOWY

Wyzwania gospodarcze, środowiskowe i społeczne są szczególnie widoczne w przypadku miast europejskich. Ponad 70 % obywateli Unii żyje na obszarach miejskich, a około 85 % unijnego PKB wytwarzane jest w miastach. Miasta i społeczności mają kluczowe znaczenie dla dobrostanu i jakości życia Europejczyków, ponieważ pełnią rolę ośrodków rozwoju gospodarczego i społecznego oraz innowacji. Ich siła przyciągania wynika z szerokiej oferty edukacyjnej, rozrywkowej, kulturalnej i wielu możliwości znalezienia zatrudnienia. Miasta UE napotykać też jednak na wyzwania takie jak presje migracyjne i wykluczenie społeczne, zatory komunikacyjne, niedostatek mieszkań o odpowiednim standardzie, pogarszający się stan infrastruktury i rosnące zanieczyszczenie powietrza. Oprócz tego miasta są szczególnie narażone na skutki zmiany klimatu i klęski żywiołowe. Wzmocnienie miejskiego wymiaru polityki europejskiej i polityk krajowych jest wspólnym zadaniem Komisji, państw członkowskich i miast europejskich. Zgodnie z ONZ-owską nową agendą miejską UE wzmacnia odporność obszarów miejskich poprzez zapobieganie zagrożeniom związanym z klęskami żywiołowymi i zmianą klimatu, a także w bardziej skoordynowany sposób reaguje na wyzwania, przed jakimi stoją obszary miejskie. Jeżeli chodzi o działania na poziomie międzynarodowym, europejska polityka zagraniczna i bezpieczeństwa, polityka rozwojowa, rozszerzenia i sąsiedztwa ma na celu poprawę warunków życia w miastach. W Europejskim konsensusie w sprawie rozwoju podkreślono potrzebę zwrócenia większej uwagi na miasta i władze lokalne jako na podmioty odgrywające ważną rolę w osiąganiu celów zrównoważonego rozwoju.

GŁÓWNE TENDENCJE

- W latach 2007–2016 **współczynnik recyklingu odpadów komunalnych** wzrósł łącznie o 11,0 punktów procentowych.
- W ciągu ostatnich sześciu lat **jakość mieszkań** w UE się poprawiła. Od 2007 r. odsetek mieszkańców UE mieszkających w warunkach niespełniających podstawowych standardów spadł o 4,8 punktów procentowych – w 2017 r. wyniósł on 13,1 %.
- Mieszkańcy miast mieli łatwiejszy dostęp do **transportu publicznego**: tylko 9,7 % z nich deklarowało, że mają duże lub bardzo duże trudności z dostępem do transportu publicznego, podczas gdy na obszarach wiejskich było to 37,4 % osób.
- Nadal istnieją obszary o dużym stężeniu **zanieczyszczenia powietrza**, chociaż narażenie na pył drobny zmniejszyło się w latach 2010–2015 o prawie 20 %.
- **Sztuczne pokrycie terenu** na mieszkańca wzrosło w latach 2009–2015 o 6 %. Ponieważ Europa jest jednym z najbardziej zurbanizowanych kontynentów na świecie, konieczne są dalsze wysiłki w celu powstrzymania degradacji gleby.
- **Władze lokalne i regionalne** zaangażowane w plany działania Porozumienia Burmistrzów zredukowały emisję gazów cieplarnianych o 23 % i zmniejszyły zużycie energii końcowej o 18 %, a obecnie dążą do zwiększenia udziału lokalnej produkcji energii, tak aby do 2020 r. wyniósł on 19 % zużycia energii.

RANKING ŚWIATOWY

Zgodnie ze sprawozdaniem „2018 SDG Index and Dashboards” (Bertelsmann Stiftung oraz Sustainable Development Solutions Network) 23 państw członkowskich UE osiągnęło wynik co najmniej 80 na 100, jeżeli chodzi o cel zrównoważonego rozwoju nr 11. 10 państw członkowskich UE zalicza się do 20 państw osiągających najwyższe wyniki w skali całego świata.

UE A BIEŻĄCE TENDENCJE / WSZYSTKIE CZYNNIKI RÓWNE

Przewiduje się, że do 2050 r. odsetek ludności mieszkającej w miastach w Europie wzrośnie do nieco ponad 80 %. UE i jej państwa członkowskie na wszystkich poziomach sprawowania rządów współpracują ze społeczeństwem obywatelskim, przedsiębiorstwami i naukowcami, aby stworzyć stale ewoluujący model miasta spełniającego potrzeby społeczeństwa przyszłości. Europejskie miasta zachowują swoją siłę przyciągania dla nowych mieszkańców, oferując im coraz większe możliwości zatrudnienia, lepszą jakość życia i usług społecznych. Aby zapewnić dobre życie swoim mieszkańcom, europejskie miasta współpracują z interesariuszami na wszystkich poziomach w dziedzinach takich jak mieszkalnictwo, energia, mobilność, woda, działania na rzecz klimatu, eliminacja ubóstwa, nierówności, gospodarka o obiegu zamkniętym, odporność i bezpieczeństwo. Miasta europejskie staną się inteligentnymi miastami: wykorzystanie technologii cyfrowych i telekomunikacyjnych zwiększy efektywność tradycyjnych sieci i usług, z korzyścią dla obywateli i przedsiębiorstw.

SZANSE/CZYNNIKI POZYTYWNE

Inteligentna specjalizacja, partnerstwa między miastami, zaangażowanie społeczne i polityka partycypacyjna (np. zarządzanie miastami oparte na współpracy, platformy skupiające wiele zainteresowanych stron), plany zrównoważonej mobilności miejskiej, społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstw/odpowiedzialne prowadzenie działalności gospodarczej, finansowanie społecznościowe i inne formy innowacyjnego finansowania, cyfryzacja, sztuczna inteligencja i nowe technologie, gospodarka współpracy, niskoemisyjny transport publiczny, aktywna mobilność (ruch pieszy i rowerowy) oraz odpowiednia infrastruktura, badania i innowacje, niskoemisyjne budynki, rolnictwo miejskie, miejskie tereny zielone.

RYZYKA / CZYNNIKI NEGATYWNE

Degradacja środowiska i zmiana klimatu, zanieczyszczenie, starzejące się społeczeństwa, przestępczość i zagrożenia dla bezpieczeństwa, oszustwa i korupcja, nierówności społeczne, rosnące ceny nieruchomości mieszkaniowych.

NAJWAŻNIEJSZE KWESTIE POLITYCZNE

Jeżeli chodzi o rozwój, Komisja stosuje nowe podejście w zakresie „współpracy Unii Europejskiej z miastami i władzami lokalnymi w państwach trzecich”, w ramach którego wsparcie zewnętrzne UE koncentruje się na planowaniu i finansowaniu miast oraz zarządzaniu nimi.

Agendę miejską dla UE zainicjowano w maju 2016 r. wraz z przyjęciem **paktu amsterdamskiego**. Jest to nowa wielopoziomowa metoda pracy promująca współpracę między państwami członkowskimi, miastami, Komisją Europejską i innymi zainteresowanymi stronami w celu pobudzania wzrostu gospodarczego i innowacji oraz poprawy warunków życia w miastach Europy oraz identyfikowania i rozwiązywania problemów społecznych. Agenda miejska dla UE skupia się na konkretnych priorytetach w ramach specjalnych partnerstw i ma na celu poprawę jakości życia na obszarach miejskich.

Obecna presja mieszkaniowa w Irlandii wynika częściowo z załamania na rynku budowy nowych mieszkań. W 2016 r. rząd Irlandii zainicjował plan działania na rzecz budownictwa mieszkaniowego i likwidacji bezdomności „Odbudowa Irlandii”, którego celem jest zwiększenie podaży mieszkań zarówno własnościowych, jak i innych. W ramach planu działania wyróżniono pięć głównych kierunków działań, które odpowiadają na poszczególne wyzwania: rozwiązanie problemu bezdomności, przyspieszenie rozwoju mieszkalnictwa socjalnego, budowa większej liczby domów, usprawnienie sektora najmu i wykorzystanie istniejących zasobów mieszkaniowych.

„Global Nachhaltige Kommune” (globalna zrównoważona gmina) jest projektem realizowanym w niemieckim landzie Nadrenia Północna-Westfalia, który wspiera 15 władz lokalnych (wśród których znajdują się zarówno władze małych i średnich powiatów, jak również dużych miast i obszarów wiejskich), oferując im systematyczną pomoc w opracowywaniu strategii zrównoważonego rozwoju dostosowanych do indywidualnych wyzwań istniejących na szczeblu lokalnym, w oparciu o globalne ramy celów zrównoważonego rozwoju. Podejście to przyjęto również w innych regionach Niemiec.

LIPOR, spółka zarządzająca odpadami działająca na szczeblu międzygminnym w regionie Grande Porto w Portugalii, jest odpowiedzialna za zarządzanie odpadami komunalnymi produkowanymi w gminach stowarzyszonych, ich odzysk i przetwarzanie. LIPOR zainwestowała w budowę „Parku przygody” na terenie starego składowiska odpadów po jego rekultywacji poprawiającej warunki środowiskowe i krajobrazowe. Stworzyła tam strefy zabaw, wypoczynku i szkoleń.

Laboratorium Miejskie, estońska organizacja pozarządowa, zajmuje się rozwojem zrównoważonych miast sprzyjających włączeniu społecznemu. Laboratorium Miejskie doradza władzom lokalnym, wprowadzając w Estonii nowoczesne trendy i podnosząc świadomość ludzi na temat warunków życia.

Propagowanie zrównoważonych wzorców konsumpcji i produkcji

UNIA EUROPEJSKA DZISIAJ

OBRAZ SYTUACJI / PRZEGLĄD JAKOŚCIOWY

Zrównoważone wzorce konsumpcji i produkcji mają na celu zmniejszenie śladu środowiskowego Europy poprzez zmianę naszego sposobu produkcji, dystrybucji i konsumpcji towarów oraz wykorzystywania zasobów. W ciągu ostatnich kilku lat UE poczyniła postępy na drodze do przekształcenia się w zasobooszczędną, zieloną i konkurencyjną gospodarką niskoemisyjną. Głównymi wyzwaniami utrudniającymi osiągnięcie w UE celów zrównoważonego rozwoju pozostają jednak zrównoważona konsumpcja i produkcja. Wymagają one nieustannych wysiłków na wszystkich poziomach. Podejście UE polega na promowaniu efektywnego gospodarowania zasobami i jednoczesnym ograniczaniu wpływu na środowisko poprzez przejście na gospodarkę o obiegu zamkniętym, w której wartość produktów, materiałów i zasobów jest zachowywana przez jak najdłuższy czas, a wytwarzanie odpadów i zanieczyszczeń jest minimalne. 54 działania wskazane w planie działania UE z 2015 r. dotyczącym gospodarki o obiegu zamkniętym dotyczą wszystkich etapów cyklu produktowych i materiałowych (produkcji, konsumpcji, gospodarowania odpadami, rynku surowców wtórnych, innowacji i inwestycji, monitorowania) oraz 5 obszarów priorytetowych (tworzyw sztucznych, odpadów spożywczych, surowców krytycznych, odpadów z budownictwa i rozbiórki oraz biomasy i bioproduktów). Do 2018 r. zrealizowano już ponad 85 % tych działań, a pozostałe są w trakcie wdrażania. W 2017 r. uruchomiono Europejską platformę zainteresowanych stron gospodarki o obiegu zamkniętym, aby zachęcić przedsiębiorstwa, organy publiczne i inne zainteresowane strony do wymiany wiedzy i dobrych praktyk. W 2016 r. uruchomiono także Unijną Platformę ds. Strat i Marnotrawienia Żywności. W ramach agendy miejskiej dla UE ustanowiono specjalne partnerstwo, którego zadaniem było zbadanie tematyki gospodarki o obiegu zamkniętym i zaproponowanie działań wprowadzających w miastach ten sposób gospodarowania zasobami. Oprócz tego europejska strategia dotycząca biogospodarki (odnowiona w 2018 r.) stanowi wsparcie dla modernizacji i wzmocnienia unijnej bazy przemysłowej, tworząc nowe łańcuchy wartości oraz bardziej ekologiczne i gospodarne procesy przemysłowe. Jeżeli chodzi o aspekt zewnętrzny, UE promuje odpowiedzialne zarządzanie łańcuchami dostaw oraz programy uczciwej i etycznej wymiany handlowej w ramach swojej strategii na rzecz handlu opartego na wartościach; znaczenie zrównoważonej konsumpcji i produkcji jest podkreślone również w ramach unijnej polityki rozwojowej, rozszerzenia i sąsiedztwa.

GŁÓWNE TENDENCJE

- **Oddzielenie wzrostu gospodarczego od zużycia zasobów naturalnych** mierzy się produktywnością zasobów i wydajnością energii w UE. Od 2001 r. UE zwiększyła swoją produktywność zasobów o 36,4 % (2017 r.), a wydajność energetyczną o 29,2 % (2016 r.), co oznacza, że wzrosła produkcja na jednostkę wykorzystywanych materiałów lub energii (pod względem PKB).
- W latach 2004–2016 **ilość wytworzonych odpadów**, z wyłączeniem głównych odpadów mineralnych, zmniejszyła się w UE o 6,5 %. W latach 2004–2014 **współczynnik recyklingu w UE** wzrósł nieznacznie z poziomu 53 % do 55 %, a wskaźnik wykorzystania materiałów w obiegu zamkniętym, odzwierciedlający udział używanych materiałów pochodzących z zebranych odpadów we wszystkich używanych materiałach, wzrósł z 8,3 % do 11,7 %.
- Gospodarka UE zależna jest od surowców pochodzących z innych części świata. Ponad 60 % całkowitego fizycznego przywozu UE to produkty nieprzetworzone.

RANKING ŚWIATOWY

Zgodnie ze sprawozdaniem „2018 SDG Index and Dashboards” (Bertelsmann Stiftung oraz Sustainable Development Solutions Network), 11 państw członkowskich UE osiągnęło wynik powyżej 60 na 100, jeżeli chodzi o cel zrównoważonego rozwoju nr 12. Ogólnie rzecz biorąc, jest to średnio drugi najniższy wynik w osiągnięciu celów zrównoważonego rozwoju dla państw członkowskich UE.

UE A BIEŻĄCE TENDENCJE / WSZYSTKIE CZYNNIKI RÓWNE

Europa będzie musiała w dalszym ciągu koncentrować się na zrównoważonej produkcji i konsumpcji ze względu na presję na dostawy surowców i swoje własne stosunkowo ograniczone zasoby materialne. Szczególną uwagę trzeba będzie zwrócić na rudy metali i surowce krytyczne, które mają wysoką wartość i w przypadku których Europa jest szczególnie zależna od przywozu. Nacisk będzie należało również położyć na ciężkie i energochłonne materiały, takie jak cement, aluminium, stal i tworzywa sztuczne, z uwagi na ich potencjał w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych. Uwagi będą również wymagać sektory, w których wykorzystanie zasobów ma szczególnie duży wpływ na środowisko (np. pod względem zużycia wody, zanieczyszczenia, jakości powietrza i składników pokarmowych), na przykład sektory systemów żywnościowych i tekstyliów. Dzięki zmienionym unijnym przepisom dotyczącym odpadów oraz unijnemu planowi działania dotyczącemu marnotrawienia żywności UE ograniczy ilość rocznie wytwarzanych tego rodzaju odpadów, aby pomóc w osiągnięciu globalnego celu, jakim jest zmniejszenie o połowę ilości odpadów żywnościowych do 2030 r. Przepisy dotyczące odpadów przyczynią się do wzrostu współczynnika recyklingu do prawie wiążącego poziomu 60 % do 2030 r.; w przypadku wielu materiałów opakowaniowych wskaźniki te będą wyższe. Należy dążyć do poprawy recyklingu nie tylko pod względem ilości, ale również jakości, do ograniczenia zużycia zasobów i wytwarzania odpadów przez bardziej optymalne projektowanie produktów. Należy także dążyć do przyjęcia systemowego podejścia zakładającego utrzymanie produktów i materiałów w obiegu, które zapewni wartość dodaną w gospodarce. Konieczne będzie zwiększenie zawartości materiałów wtórnych w nowych produktach, zwłaszcza w produktach z tworzyw sztucznych.

SZANSE / CZYNNIKI POZYTYWNE

Zmiana zachowań, zaangażowanie społeczne, presja społeczeństwa na rzecz zrównoważonych łańcuchów produkcji, partnerstwa i polityka partycypacyjna, edukacja, społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstw/odpowiedzialne prowadzenie działalności gospodarczej, finansowanie społecznościowe i inne formy innowacyjnego finansowania, polityka antycypacyjna na rzecz sprawiedliwej transformacji, sztuczna inteligencja, nowe technologie, badania naukowe i innowacje, gospodarka oparta na współpracy i gospodarka o obiegu zamkniętym, biogospodarka, cyfryzacja, zrównoważone finansowanie, zreformowane opodatkowanie (np. opodatkowanie zasobów i zanieczyszczenia), zielone zamówienia publiczne, inteligentne miasta, internet rzeczy, otwarta i uczciwa wymiana handlowa.

RYZYKA / CZYNNIKI NEGATYWNE

Tradycyjne/zachowawcze wzorce konsumpcji i produkcji, opór sektorów/regionów, które tracą tradycyjne formy działalności gospodarczej, powolna zmiana otoczenia regulacyjnego, brak zachęt finansowych.

NAJWAŻNIEJSZE KWESTIE POLITYCZNE

Na poziomie międzynarodowym jedną z inicjatyw UE jest inicjatywa przewodnia SWITCH to Green, która skupia rządy i zainteresowane strony z UE i krajów partnerskich. Jej celem jest zapewnienie przyjęcia przez sektor prywatny zrównoważonych praktyk w zakresie konsumpcji i produkcji.

W 2018 r. przyjęto nowe unijne przepisy w sprawie odpadów, które przewidują, że do 2030 r. wszystkie państwa członkowskie muszą ponownie wykorzystać lub poddać recyklingowi 60 % odpadów komunalnych i 70 % odpadów opakowaniowych, a do 2035 r. ograniczyć składowanie do poziomu poniżej 10 % odpadów. Po raz pierwszy nowe przepisy dotyczące odpadów nakładają na państwa członkowskie wymóg przyjęcia programów zapobiegania powstawaniu odpadów żywnościowych oraz ograniczenia poziomu tych odpadów żywnościowych, ich monitorowania i publikowania sprawozdań na ten temat.

W Szwecji przedstawiono niedawno projekt rozporządzenia obniżającego podatek od wartości dodanej (VAT) od prac naprawczych i wprowadzającego ulgi podatkowe z tytułu kosztów napraw. Środek ten przyczyni się do zmniejszenia ponoszonych przez konsumentów kosztów naprawy urządzeń i zachęci ich do zlecenia napraw takiego sprzętu zamiast pozbywania się go i kupowania nowego.

Z pomocą funduszy UE w Lublanie (Słowenia) opracowano zintegrowany system gospodarowania odpadami, który obejmuje 37 gmin, a zarządza nim regionalne centrum gospodarowania odpadami. Od czasu przystąpienia do UE stolica Słowenii zwiększyła selektywne zbieranie i recykling odpadów oraz ograniczyła ilość odpadów składowanych o 59 %. Zainwestowała także w zapobieganie powstawaniu odpadów oraz ich ponowne użycie. Lublana wytwarza obecnie o 41 % mniej odpadów na mieszkańca niż wynosi średnia unijna, dlatego podjęto decyzję o zaniechaniu pierwotnych planów budowy dwóch nowych spalarni.

W ciągu 20 lat belgijskie przedsiębiorstwo UMICORE przekształciło się z przedsiębiorstwa w sektorze górnictwa metali nieżelaznych w globalną grupę działającą w sektorze technologii materiałowych i recyklingu. UMICORE zatrudnia 10 000 pracowników, osiąga obroty w wysokości 10,4 mld EUR i dokonuje inwestycji w Belgii, Bułgarii, Niderlandach i Francji. Przedsiębiorstwo stosuje model gospodarki o obiegu zamkniętym, odzyskując cenne metale i surowce krytyczne ze zużytego sprzętu elektronicznego i elektrycznego.

W 2017 r. Europejska Federacja Banków Żywności oraz jej członkowie każdego dnia przekazywali 44 700 organizacjom charytatywnym działającym na pierwszej linii 4,1 mln posiłków, z których skorzystało 8,1 mln osób. Działania te prowadzone były w ścisłej współpracy z podmiotami działającymi na rynku spożywczym w celu uratowania żywności, która w przeciwnym razie zostałaby zmarnowana, i udostępnienia jej osobom potrzebującym.

Podjęcie pilnych działań w celu przeciwdziałania zmianie klimatu i jej skutkom

UNIA EUROPEJSKA DZISIAJ

OBRAZ SYTUACJI / PRZEGLĄD JAKOŚCIOWY

Zmiana klimatu jest jednym z największych wyzwań na świecie dla naszego pokolenia. Przeciwdziałanie zmianie klimatu wymaga globalnych działań mających na celu ograniczenie emisji gazów cieplarnianych na świecie. UE przewodzi podejmowanym na arenie międzynarodowej działaniom, które zmierzają w kierunku przyjęcia globalnego porozumienia w sprawie klimatu. Społeczność międzynarodowa, w tym UE, zobowiązała się do utrzymania wzrostu globalnej temperatury na poziomie znacznie poniżej 2°C w stosunku do poziomu sprzed epoki przemysłowej i do podejmowania wysiłków, by ograniczyć wzrost temperatury do 1,5 C. Cele te, poparte badaniami naukowymi w ramach Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu, zostały zapisane w porozumieniu paryskim. UE zobowiązała się do zmniejszenia swoich emisji gazów cieplarnianych o 20 % do 2020 r. i o co najmniej 40 % do 2030 r. (w stosunku do poziomów z 1990 r.). UE jest na dobrej drodze do osiągnięcia celu, jakim jest ograniczenie emisji do 2020 r. i wprowadziła przepisy umożliwiające osiągnięcie celu na 2030 r., w tym ambitne przepisy dotyczące efektywności energetycznej i energii ze źródeł odnawialnych. Od 2013 r. strategia UE [w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu](#) służy jako wsparcie dla działań na rzecz zwiększenia odporności UE na zmianę klimatu. UE musi jednak pójść o krok dalej, aby wypełnić założenia porozumienia paryskiego i znacznie ograniczyć swoją zależność od paliw kopalnych, które nadal otrzymują spore dotacje. W listopadzie 2018 r. Komisja Europejska przedstawiła swoją długoterminową, sięgającą do 2050 r. strategiczną wizję dobrze prosperującej, nowoczesnej, konkurencyjnej i neutralnej dla klimatu gospodarki. Określiła w niej, w jaki sposób wszystkie sektory i obszary polityki powinny przyczynić się do osiągnięcia tego celu. Na poziomie międzynarodowym unijna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa, w polityka rozwoju, rozszerzenia i sąsiedztwa aktywnie integruje cele w zakresie klimatu. Walkę ze zmianą klimatu uwzględniono również w rozdziałach dotyczących handlu i zrównoważonego rozwoju unijnych umów handlowo-inwestycyjnych nowej generacji. Stanowi ona również integralną część stanowiska UE na forum grupy G20, które jest wiodącym forum największych gospodarek światowych.

GŁÓWNE TENDENCJE

- UE nadal skutecznie **oddziela** swój **wzrost gospodarczy** od **emisji gazów cieplarnianych**: w latach 1990 – 2017 łączny produkt krajowy brutto UE wzrósł o 58 %, natomiast całkowite emisje gazów cieplarnianych spadły o 22 % w porównaniu z poziomem z 1990 r. Na poziomie państw członkowskich występują znaczne różnice w emisji gazów cieplarnianych od 1990 r. Niektóre państwa członkowskie zmniejszyły emisje o prawie 60 %, podczas gdy kilka państw członkowskich odnotowało wzrost emisji.
- **Intensywność emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do zużycia energii** — emisje na jednostkę zużytej energii – spadła w latach 2000 – 2016 o 12,1 %.
- UE dąży do osiągnięcia swojej **wartości docelowej w zakresie efektywności energetycznej**, przewidzianej na 2020 r. i wynoszącej **20 %**. W latach 2005–2016 zużycie energii pierwotnej w UE spadło o 9,9 %, a zużycie energii końcowej – o 7,1 %. W latach 1980–2016 **straty wynikające z warunków pogodowych i klimatu** wyniosły łącznie 410 mld EUR według wartości z 2016 r. odnotowanych dla państw członkowskich.
- Dopłaty do paliw kopalnych są nadal wysokie. Szacuje się, że w UE w latach 2014 – 2016 na produkcję i zużycie paliw kopalnych przeznaczano rocznie około 112 mld EUR.
- W ramach obecnego **wieloletniego budżetu UE** na lata 2014 – 2020 UE realizuje ogólny cel, tj. **20 % wydatków związanych z klimatem**, i zaproponowała zwiększenie tego poziomu do co najmniej 25 % w latach 2021 – 2027.
- W okresie między 2013 a 2018 r. liczba państw członkowskich posiadających krajowe **strategie przystosowania się do zmian klimatu** zwiększyła się z 15 do 25, a w pozostałych państwach członkowskich trwają prace nad taką strategią. Szacuje się, że w 2018 r. 26 % wszystkich miast UE i 40 % miast liczących powyżej 150 000 mieszkańców miało lokalne plany adaptacji.

- UE i jej państwa członkowskie są **największymi na świecie dostawcami finansowania działań w związku ze zmianą klimatu**: w 2017 r. UE, Europejski Bank Inwestycyjny i państwa członkowskie przekazały 20,4 mld EUR na pomoc krajom rozwijającym się w radzeniu sobie ze zmianą klimatu i przystosowaniu się do niej. Kwota ta jest ponad dwukrotnie wyższa niż w 2013 r. Stanowi to około połowę kwot przeznaczanych na ten cel na świecie ogółem.

RANKING ŚWIATOWY

Zgodnie ze sprawozdaniem „2018 SDG Index and Dashboards” (Bertelsmann Stiftung oraz Sustainable Development Solutions Network), 22 państw członkowskich UE osiągnęło wynik powyżej 80 na 100, jeżeli chodzi o cel zrównoważonego rozwoju nr 13. Pięć państw członkowskich zalicza się do 20 państw osiągających najwyższe wyniki w skali całego świata.

UNIA EUROPEJSKA W 2030 R.

UE A BIEŻĄCE TENDENCJE / WSZYSTKIE CZYNNIKI RÓWNE

UE pozostaje zdeterminowana, by przewodniczyć walce ze zmianą klimatu i osiągnąć swój cel, jakim jest zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych o co najmniej 40 % do 2030 r. w stosunku do poziomu z 1990 r. Jesienią 2018 r. Komisja Europejska przedstawiła wniosek dotyczący długoterminowej strategicznej wizji UE zgodnej z porozumieniem paryskim. Zaproponowała sposoby osiągnięcia zerowej emisji gazów cieplarnianych netto w UE do 2050 r. Komisja przedstawiła kompleksową wizję uczynienia gospodarki europejskiej bardziej nowoczesną, konkurencyjną i odporną, a także bardziej sprawiedliwą społecznie dla wszystkich Europejczyków, niezostawiając nikogo w tyle. UE będzie musiała nadal przewodniczyć działaniom na rzecz klimatu i motywować kraje z całego świata emitujące najwięcej zanieczyszczeń do zwiększenia globalnych ambicji na okres po 2030 r. W tym kontekście priorytetem pozostanie dalsze wzmocnienie ambitnej globalnej reakcji na skutki zmiany klimatu. Ważne będzie również zmniejszanie ryzyka związanego z klęskami żywiołowymi, przystosowanie się do zmiany klimatu i łagodzenie jej skutków. UE będzie nadal współpracować na forach międzynarodowych, takich jak Organizacja Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego i Międzynarodowa Organizacja Morska.

SZANSE / CZYNNIKI POZYTYWNE

Czysta energia oraz nisko- i bezemisyjna mobilność, gospodarka niskoemisyjna o obiegu zamkniętym, biogospodarka i zrównoważone łańcuchy produkcji, zmiana zachowań, polityka partycypacyjna, polityka antycypacyjna na rzecz sprawiedliwej transformacji, społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstw/odpowiedzialne prowadzenie działalności gospodarczej, innowacyjne i zrównoważone finansowanie, partnerstwa publiczno-prywatne, zielone zamówienia publiczne, zreformowane opodatkowanie (np. opodatkowanie zasobów i zanieczyszczenia), edukacja, cyfryzacja przyjazna środowisku, sztuczna inteligencja, sztuczna inteligencja i nowe technologie, badania naukowe i innowacje, odporne społeczeństwa, multilateralizm, rozwój przemysłu ekologicznego.

RYZYKA / CZYNNIKI NEGATYWNE

Niewystarczające inwestycje publiczne i prywatne, niestabilność geopolityczna i zagrożenia dla bezpieczeństwa, powrót do protekcjonizmu gospodarczego na całym świecie, nierówności społeczne, rosnące zużycie energii i negatywny wpływ cyfryzacji na środowisko, dalsze niszczenie ekosystemów i różnorodności biologicznej, powolne zmiany w otoczeniu regulacyjnym.

NAJWAŻNIEJSZE KWESTIE POLITYCZNE

Unijna inicjatywa, jakim jest światowy sojusz na rzecz przeciwdziałania zmianie klimatu (GCCA +), ma na celu wzmocnienie dialogu w tym obszarze i wspieranie krajów rozwijających się w ich wysiłkach na rzecz rozwiązania tego problemu.

Władze lokalne odgrywają kluczową rolę w walce ze zmianą klimatu na szczeblu sprawowania rządów najbliższym obywatelom. Unijna inicjatywa Porozumienie Burmistrzów w sprawie Klimatu i Energii skupia tysiące samorządów lokalnych, które dobrowolnie zobowiązały się do realizacji celów UE w zakresie klimatu i energii. W znacznym stopniu przyczyniła się ona również do podnoszenia świadomości na poziomie lokalnym co do potrzeby przygotowania się na skutki zmiany klimatu, jako że lokalne działania na rzecz adaptacji i odporności odgrywają kluczową rolę w ochronie ludzi i ich mienia.

Francja nałożyła na gminy liczące ponad 20 000 mieszkańców (co stanowi 90 % populacji Francji) obowiązek przyjęcia lokalnych planów w zakresie klimatu, które muszą obejmować sekcje dotyczące łagodzenia zmiany klimatu i przystosowywania się do niej. W 2018 r. około 75 % francuskich gmin opracowało lokalne plany łagodzenia zmiany klimatu, a około 55 % – lokalne plany dotyczące przystosowania się do zmiany klimatu. Wskaźniki te są 2-5 razy wyższe niż w krajach, w których takie krajowe przepisy nie istnieją.

Elektrownia geotermalna w Prelogu (Chorwacja) będzie mogła wykorzystać pełną wartość energetyczną solanki termalnej: ciepło wód termalnych i energia zawarta w gazach z warstw wodonośnych, takich jak metan, rozpuszczone są w wodzie, dzięki czemu produkcja energii jest w prawie 100 % wolna od emisji gazów cieplarnianych. Chorwacki model może służyć za wzór działań zapewniających bardziej zrównoważoną eksploatację zasobów geotermalnych i może być powielany w Europie i na całym świecie.

Przełomowe zastosowanie wodoru w technologii produkcji żelaza (HYBRIT) to inicjatywa zapoczątkowana w 2016 r. przez trzy duże przedsiębiorstwa w Szwecji. Jej celem jest stworzenie takiego procesu produkcji żelaza, w którym emisje gazów cieplarnianych są bliskie zeru, a tlen z rudy żelaza jest usuwany przy użyciu wodoru gazowego zamiast koksu (węgla).

Europejski Korpus Solidarności jest inicjatywą UE, w ramach której do 2020 r. przeznaczone zostanie ponad 40 mln EUR na umożliwienie młodym ludziom wolontariatu ukierunkowanego na społeczność w dziedzinach działań na rzecz klimatu i środowiska. Jednym z przykładów jest projekt Vänö Vänner w Finlandii, w ramach którego młodzi Włosi pracowali na rzecz zrównoważonego rozwoju i przyjaznych dla środowiska rozwiązań z zakresu krajobrazu kulturowego w regionie Archipelagu Turku, przyczyniając się tym samym do pozytywnego działania w dziedzinie klimatu.

Ochrona oceanów, mórz i zasobów morskich oraz wykorzystywanie ich w sposób zrównoważony

UNIA EUROPEJSKA DZISIAJ

OBRAZ SYTUACJI / PRZEGLĄD JAKOŚCIOWY

23 z 28 państw członkowskich UE to państwa nadmorskie. Linia brzegowa UE jest siedem razy dłuższa niż linia brzegowa Stanów Zjednoczonych i cztery razy dłuższa niż wybrzeże Rosji. Jeśli brać pod uwagę regiony peryferyjne, terytorium morskie UE jest największe na świecie. Główne regiony morskie w UE, jakie dzieli ona z krajami sąsiadującymi, są cztery: Morze Bałtyckie, Morze Śródziemne, Morze Czarne i północno-wschodni Ocean Atlantycki. Do najważniejszych czynników wpływających na ich stan środowiska zaliczyć należy zmianę stanu siedlisk naturalnych, przełowienie, zanieczyszczenie i zakwaszanie. Europejskie wody przybrzeżne są pod względem jakości wody w kąpieliskach bardzo wysoko klasyfikowane, jednak zanieczyszczenia organiczne i chemiczne będące wynikiem działalności człowieka, a także odpady morskie nadal stanowią poważne zagrożenie dla ekosystemów morskich Europy: na początku 2018 r. jedynie 40 do 58 % wód przybrzeżnych UE miało dobry stan chemiczny. Polityka UE w dziedzinie środowiska, w tym jej sztanदारowa dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej, a także jej zintegrowana polityka morska, stanowią ramy umożliwiające całościowe podejście do tych problemów. Zaproponowano nowe ogólnounijne przepisy wymierzone w 10 najczęściej spotykanych na europejskich plażach rodzajów produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych oraz zagubionych i porzuconych narzędzi połowowych, które razem stanowią 70% wszystkich odpadów morskich. Wspomniane nowe przepisy zapewnią Europie czołową pozycję w walce z tym problemem o globalnych skutkach. UE wspiera ochronę obszarów przybrzeżnych i morskich na całym świecie. Dzięki unijnemu [programowi działań na rzecz przyszłości oceanów w ramach międzynarodowego zarządzania oceanami](#) powstały nadrzędne ramy wzmocnienia międzynarodowego zarządzania oceanami, które mają zapewnić, aby były one bezpieczne, chronione, czyste oraz eksploatowane w sposób legalny i zrównoważony. Ponadto unijne umowy handlowe i inwestycyjne zawierają specjalne przepisy dotyczące zrównoważonego zarządzania zasobami naturalnymi, m.in. w kontekście różnorodności biologicznej mórz i rybołówstwa, oraz ich ochrony. Również Copernicus, unijny program obserwacji Ziemi, dostarcza produktów monitorowania oceanów w celu poprawy jakości wody.

GŁÓWNE TENDENCJE

- W okresie od 2012 r. do końca 2016 r. powierzchnia **morskich obszarów chronionych** w Europie niemal się podwoiła (z 6 % do 10,8 % powierzchni morskiej UE) i nadal rośnie przede wszystkim dzięki unijnej sieci chronionych obszarów morskich Natura 2000. W 2016 r. trzy regiony europejskie przekroczyły cel z Aichi dotyczący różnorodności biologicznej ustalony na pułapie 10 % (Morze Bałtyckie, Morze Śródziemne i Morze Czarne), natomiast region północno-wschodniego Atlantyku prawie osiągnął ten cel (9,9%).
- Stan ochrony znacznej większości poszczególnych siedlisk i gatunków morskich jest niekorzystny w świetle ostatniej dostępnej oceny. Od 1988 r. obserwuje się stały i alarmujący wzrost kwasowości oceanów. Od 2008 r. poczyniono znaczne postępy w określaniu, monitorowaniu i ocenie dobrego **stanu środowiska morskiego**, co jest warunkiem wstępnym mierzenia postępów w osiągnięciu czystych i zdrowych mórz i oceanów.
- **Połowy** na północno-wschodnim Atlantyku, z którego pochodzi 75 % połowów UE, stały się bardziej **zrównoważone**. Liczba stad ryb o dużym znaczeniu handlowym złowionych na poziomach gwarantujących zrównoważone rybołówstwo wzrosła z 34 % w 2007 r. do 60 % w 2015 r. Połowy na Morzu Śródziemnym i Morzu Czarnym nie zmiernają w tym samym tempie w kierunku zrównoważonego rybołówstwa. W Morzu Śródziemnym ponad 80 % stad jest przełowionych.
- W UE **niebieska gospodarka** jest 2,5-krotnie większa niż jej przemysł aeronautyczny i obronny razem wzięte. Generuje ona obroty w wysokości 566 mld EUR rocznie (o 7,2 % więcej niż w 2009 r.) i zatrudnia 3,5 mln osób (o 5 % więcej niż w 2014 r.), co stanowi wzrost o odpowiednio 7,2 % i 2 % w porównaniu z 2009 r. W kilku państwach członkowskich UE niebieska gospodarka odnotowywała szybszy wzrost niż gospodarka krajowa. Zjednoczone Królestwo, Hiszpania, Włochy, Francja i Grecja to państwa, w których niebieska gospodarka jest największa w Europie.

RANKING ŚWIATOWY

Zgodnie ze sprawozdaniem „2018 SDG Index and Dashboards” (Bertelsmann Stiftung i Sieć Rozwiązań na Rzecz Zrównoważonego Rozwoju), cztery państwa członkowskie UE osiągnęły wynik co najmniej 60 na 100, jeżeli chodzi o cel zrównoważonego rozwoju nr 14. Pięć państw członkowskich UE zalicza się do 20 państw osiągających najwyższe wyniki w skali całego świata. Ogólnie rzecz biorąc, jest to najniższy wynik w osiągnięciu celów zrównoważonego rozwoju dla państw członkowskich UE, przy czym między państwami członkowskimi występują duże różnice.

UNIA EUROPEJSKA W 2030 R.

UE A BIEŻĄCE TENDENCJE / WSZYSTKIE CZYNNIKI RÓWNE

UE będzie nadal uczestniczyć w kształtowaniu międzynarodowego zarządzania oceanami na wszystkich stosownych forach międzynarodowych oraz w ramach stosunków dwustronnych z kluczowymi partnerami światowymi, ze względu na fakt, że około 60 % oceanów znajduje się poza jurysdykcją krajową. Potrzebne są dodatkowe wysiłki w zakresie międzysektorowej i transgranicznej współpracy, zwłaszcza na poziomie regionalnym, w celu sprostania istniejącym i pojawiającym się wyzwaniom. Działania nabiorą tempa wraz z uruchomieniem ustanowionej przez ONZ dekady nauki o oceanach (2021-2030), w której UE aktywnie uczestniczy. UE będzie nadal promować tworzenie obszarów chronionych, a także skuteczne i oparte na nauce zarządzanie nimi. Konieczne są dodatkowe wysiłki w celu osiągnięcia zrównoważonego rybołówstwa, w szczególności na Morzu Śródziemnym i Morzu Czarnym. Problemem pozostanie zanieczyszczenie morza, m.in. tworzywami sztucznymi, hałasem i substancjami biogennymi pochodzenia rolniczego. Z czasem do oceanów może być odprowadzanych coraz mniej nowych odpadów z tworzyw sztucznych, ale te znajdujące się już w oceanach będą nadal powodować negatywne skutki. Konieczne jest podjęcie intensywniejszych działań w celu ograniczenia zrzutów odpadów wytwarzanych przez statki do morza i innych rodzajów zanieczyszczeń, w szczególności substancji biogennych i hałasu. Niebieska gospodarka w Europie będzie się nadal rozwijać. Szacuje się, że do 2030 r. skala światowej niebieskiej gospodarki może się podwoić. Dla Europy oznaczałoby to 10,8 mln miejsc pracy i ponad 1 bln EUR obrotu. Wszystkie wody UE zostaną objęte ekosystemowymi planami zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich do 2021 r.

SZANSE / CZYNNIKI POZYTYWNE

Międzynarodowe i regionalne zarządzanie oceanami, zmiana zachowań, zaangażowanie społeczne i polityka partycypacyjna, duże zbiory danych, obserwacja Ziemi, sztuczna inteligencja, podwodne i nowe technologie (np. molekularne), badania naukowe i innowacje, społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstw/odpowiedzialne prowadzenie działalności gospodarczej, finansowanie społecznościowe i inne formy innowacyjnego finansowania, zrównoważone finansowanie, partnerstwa publiczno-prywatne, zielone zamówienia publiczne, zreformowane opodatkowanie (np. opodatkowanie zasobów i zanieczyszczenia), internet rzeczy, edukacja, cyfryzacja, gospodarka oparta na współpracy i gospodarka niskoemisyjna o obiegu zamkniętym.

RYZYKA / CZYNNIKI NEGATYWNE

Degradacja środowiska i zmiana klimatu, zanieczyszczenie, nieodpowiedzialna turystyka, przełowienie, nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy, nierówności społeczne.

NAJWAŻNIEJSZE KWESTIE POLITYCZNE

Uruchomiony w 2017 r. sojusz na rzecz badań nad Atlantykiem stanowi forum współpracy UE, Brazylii i Republiki Południowej Afryki, którego celem jest pogłębienie wiedzy naukowej na temat ekosystemów morskich i wzajemnych relacji z oceanami, zmianą klimatu i żywnością.

UE, jej państwa członkowskie i partnerzy pracują nad konkretnym zestawem środków mających na celu stworzenie do 2020 r. – w oparciu o monitorowanie i ocenę – zdrowego i wydajnego środowiska morskiego Morza Bałtyckiego, północno-wschodniego Atlantyku i Morza Śródziemnego. Ponadto UE promuje uzupełniające ambitne inicjatywy regionalne dotyczące poszczególnych problemów, takich jak zobowiązanie z 2017 r. do ograniczenia o 80% emisji NO_x ze statków prowadzących działalność na Morzu Bałtyckim w celu zwalczania problemu przeżyźnienia w tym regionie.

Niedawno Francja wytyczyła nowe morskie obszary chronione. Wśród nich znajduje się największy morski obszar Natura 2000, „Mers Celtiques - Talus du golfe de Gascogne”, o powierzchni ponad 62 320 km², który zapewni ochronę siedlisk rafy i morskich gatunków ruchliwych, morświna i delfina butlonosego.

Projekt „Clean Archipelago” jest publiczno-prywatnym partnerstwem z udziałem wielu zainteresowanych stron. Realizują go władze regionu Toskania we Włoszech we współpracy z włoskim Ministerstwem Środowiska, Unicoop Firenze i innymi stowarzyszeniami. Projekt uruchomiono w kwietniu 2018 r. Bierze w nim udział 10 łodzi ze spółdzielni rybackiej. W ramach projektu oczyszcza się morze z odpadów. Celem partnerstwa jest stworzenie zachęt ekonomicznych dla rybaków do zbierania złowionych tworzyw sztucznych i oddawania ich do punktów zbiórki w portach. Złowione tworzywa sztuczne zostaną następnie poddane recyklingowi.

„Fish Forward”, projekt prowadzony przez austriacki oddział World Wildlife Fund, skupia 17 partnerów, którzy współpracują z konsumentami, przedsiębiorstwami i instytucjami rządowymi w celu wspierania sprawiedliwej społecznie i przyjaznej klimatowi produkcji i konsumpcji owoców morza. Zapewnia to odpowiedzialne zarządzanie rybołówstwem i identyfikowalność, przyczyniając się do zrównoważonego wykorzystania oceanów i zasobów morskich.

Ochrona, odnowa i promowanie zrównoważonego wykorzystania ekosystemów lądowych, zrównoważona gospodarka leśna, zwalczanie pustynnienia oraz zatrzymanie i odwrócenie procesu degradacji gruntów i utraty różnorodności biologicznej

UNIA EUROPEJSKA DZISIAJ

OBRAZ SYTUACJI / PRZEGLĄD JAKOŚCIOWY

Poczyniono znaczące postępy, jeżeli chodzi o wzmacnianie ram politycznych i bazy wiedzy na podstawie prawodawstwa UE w dziedzinie ochrony środowiska oraz unijnej strategii ochrony różnorodności biologicznej na okres do 2020 r. Po stuleciach strat i degradacji europejskie lasy odnowiły się i stanowią dzisiaj ponad 40 % terytorium UE. Należy jednak poprawić ich ochronę. Zasoby naturalne wyznaczają granice ekologiczne naszych systemów społeczno-gospodarczych („granice planety”). W najnowszych sprawozdaniach Międzyrządowej Platformy Naukowo-Politycznej w sprawie Różnorodności Biologicznej i Funkcjonowania Ekosystemów wyraźnie przedstawiono utrzymujący się, szkodliwy wpływ degradacji gruntów i utraty różnorodności biologicznej na nasze społeczeństwo. Mimo poczynionych postępów presja, pod którą znajdują się europejskie i światowe zasoby naturalne i która wynika z naszych modeli produkcji i konsumpcji, nadal utrzymuje się na wysokim poziomie i będzie prawdopodobnie dalej rosła. Przekroczenie granic naszej planety grozi narażeniem lub nawet odwróceniem postępu, jaki dokonał się pod względem standardu życia. Aby kontynuować ten program na szczeblu międzynarodowym, UE wykorzystuje swoją strategię polityki zewnętrznej. Unia aktywnie wspiera wielostronne porozumienia zawarte w obszarze środowiska, zachęca kraje partnerskie do zmiany polityki, promuje społeczną odpowiedzialność przedsiębiorstw/odpowiedzialne prowadzenie działalności gospodarczej i włącza kwestie ochrony środowiska do wszystkich swoich działań.

GŁÓWNE TENDENCJE

- Zwiększyła się liczba **terenów chronionych w ramach sieci Natura 2000**, a także liczba środków ochronnych wprowadzanych na tych terenach. Zgłoszono je w przypadku niemal 70 % terenów (2018 r.). W 2017 r. pod ochroną UE znajdowało się ponad 790 000 km² siedlisk lądowych, co stanowi 18,2 % obszarów lądowych UE. Państwa członkowskie o najwyższym odsetku obszarów chronionych to Słowenia (37,9 %), Chorwacja (36,6 %) oraz Bułgaria (34,5 %).
- Unijne sprawozdanie dotyczące stanu przyrody, a dokładnie stanu ochrony gatunków i siedlisk o znaczeniu dla całego kontynentu, pokazuje, że wiele gatunków i siedlisk nie jest utrzymywanych we właściwym stanie ochrony. W 2012 r. w całej UE tylko 23 % objętych oceną gatunków i 16 % objętych oceną siedlisk miało status „korzystny”, zaś jedynie 52 % gatunków ptaków miało status „bezpieczny”. Mówiąc bardziej ogólnie, w przeglądzie śródkresowym strategii ochrony różnorodności biologicznej na okres do 2020 r. potwierdzono, że nadal mamy do czynienia z utratą różnorodności biologicznej i degradacją funkcjonowania ekosystemów w UE.
- W 2015 r. **lasy** stanowiły 41,9 % całkowitej powierzchni gruntów UE. Udział lasów UE w całkowitej powierzchni gruntów nieznacznie wzrósł (o 2,6 %) w latach 2009–2015.
- W sprawozdaniu o stanie środowiska z 2015 r. (Europejska Agencja Środowiska) zwrócono uwagę na zły **stan gleby** w Europie. Starania podejmowane na rzecz rozwiązania problemu erozji gleby przez wodę oraz ograniczenia skutków tego problemu przyniosły pewne pozytywne rezultaty: dzięki uwzględnieniu potencjalnego wpływu środków wspólnej polityki rolnej w problematyce erozji gleby, w latach 2000–2012 ograniczono o 14 % powierzchnię, którą szacuje się jako zagrożoną poważną erozją gleby przez wodę. Jednak mimo wysiłków mających na celu ograniczenie zasklepienia gleby, na przestrzeni minionych lat w UE przyspieszył proces przekształcania gleby na obszary sztuczne. W latach 2012–2015 wzrost był o około 6 % wyższy niż w latach 2009–2012. Ponadto 45 % powierzchni użytków rolnych w UE to grunty ubogie w materię organiczną (co ma wpływ na żyzność gleby i różnorodność biologiczną).

RANKING ŚWIATOWY

Zgodnie ze sprawozdaniem „2018 SDG Index and Dashboards” (Bertelsmann Stiftung oraz Sustainable Development Solutions Network) 19 państw członkowskich UE osiągnęło wynik powyżej 70 na 100, jeżeli chodzi o cel zrównoważonego rozwoju nr 15. 14 państw członkowskich UE zalicza się do 20 państw osiągających najwyższe wyniki w skali całego świata.

UNIA EUROPEJSKA W 2030 R.

UE A BIEŻĄCE TENDENCJE / WSZYSTKIE CZYNNIKI RÓWNE

Bieżące światowe i europejskie oceny wskazują na utrzymujące się tendencje prowadzące do utraty różnorodności biologicznej oraz degradacji ekosystemów, co negatywnie odbija się na usługach ekosystemowych (żywność, woda, materiały, energia etc.). Tym samym zagrożone są gospodarcze osiągnięcia Europy i dobrostan jej mieszkańców. Starania związane z wdrożeniem prawodawstwa UE w dziedzinie ochrony środowiska muszą być znacząco zwiększone, aby można było zagwarantować – do 2030 r. – zdecydowaną poprawę stanu ochrony gatunków i siedlisk mających znaczenie dla interesów UE i chronionych na mocy dyrektywy ptasiej i dyrektywy siedliskowej. Należy ponadto zwiększyć tempo odnowy różnorodności biologicznej lasów. UE będzie musiała odegrać kluczową rolę na 15. Konferencji Stron Konwencji o różnorodności biologicznej w Pekinie, która odbędzie się pod koniec 2020 r. Zakłada się, że podczas tej konferencji przyjęte zostaną nowe światowe ramy na rzecz różnorodności biologicznej po 2020 r., które mają zapobiec utracie różnorodności biologicznej na świecie.

SZANSE/CZYNNIKI POZYTYWNE

Zmiana zachowań, zaangażowanie społeczne i polityka partycypacyjna, presja społeczeństwa na rzecz zrównoważonych łańcuchów produkcji (agroekologia, rolnictwo ekologiczne), społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstw/odpowiedzialne prowadzenie działalności gospodarczej, finansowanie społecznościowe i inne formy innowacyjnego finansowania, zrównoważone finansowanie, partnerstwa publiczno-prywatne, zielone zamówienia publiczne, bardziej powszechne wprowadzanie rozwiązań opartych na środowisku naturalnym, reforma opodatkowania (np. opodatkowanie zasobów i zanieczyszczeń), edukacja, sztuczna inteligencja i nowe technologie, badania i innowacje, niskoemisyjna gospodarka oparta na współpracy i gospodarka o obiegu zamkniętym, odporne społeczeństwa, multilateralizm, otwarta i uczciwa wymiana handlowa, zrównoważona turystyka.

RYZYKA / CZYNNIKI NEGATYWNE

Degradacja środowiska naturalnego i zmiana klimatu, sceptycyzm środowiskowy i związane z tym zwroty polityczne, krótkowzroczne podejście, opór wobec zmian w systemie produkcji żywności, niski poziom inwestycji publicznych i prywatnych, niestabilność geopolityczna i zagrożenia dla bezpieczeństwa, nierówności społeczne.

NAJWAŻNIEJSZE KWESTIE POLITYCZNE

Na poziomie UE

W 2017 r. UE przyjęła plan działania na rzecz przyrody, ludzi i gospodarki. Założeniem planu jest przyspieszenie wdrażania prawa Unii i poczynienie postępów w kierunku celu strategii „Europa 2020”, jakim jest zatrzymanie i odwrócenie procesu utraty różnorodności biologicznej i zabezpieczenie usług ekosystemowych, a także lepsze uwzględnienie celów społeczno-gospodarczych. Został on uzupełniony inicjatywą ukierunkowaną na pokonanie problemu spadku liczebności owadów zapylających w UE i wniesienie wkładu w globalne starania na rzecz ich ochrony.

Na poziomie państw członkowskich

Na podstawie uchwalonej niedawno francuskiej ustawy „Odnowa różnorodności biologicznej, przyrody i krajobrazu” wprowadzono nową francuską Agencję ds. Różnorodności Biologicznej. W planie na rzecz różnorodności biologicznej z dnia 4 lipca 2018 r. podkreślono wagę wspólnego stawienia czoła wyzwaniom związanym ze zmianą klimatu oraz z różnorodnością biologiczną, a także uwzględniono nowe cele związane z poziomem zerowym netto dotyczącym przejmowania gruntów, z zielonymi obszarami miejskimi, agroekologią i ochroną gleb oraz działania związane z płatnościami na rzecz usług w zakresie ochrony środowiska, owadów zapylających i odtwarzania ekosystemów.

Na poziomie regionalnym / lokalnym

W ciągu 10 lat kraj związkowy Badenia-Wirtembergia w Niemczech zwiększył środki na ochronę przyrody z 30 mln do 90 mln EUR. Wyznaczenie parków narodowych i odnowa ekosystemów przynosi korzyści rolnikom i gospodarce, w tym przedsiębiorstwom typu start-up produkującym papier pakowy z surowców pozyskiwanych na obszarach trawiastych o dużej różnorodności biologicznej, a także sektorowi turystyki przyrodniczej.

Na poziomie przedsiębiorstw

59 rolników austriackich, SPAR oraz WWF stworzyły silny sojusz w ramach projektu „Zdrowa ziemia to zdrowe jedzenie”. Dzięki zagwarantowaniu sprzedaży wyprodukowanych warzyw oraz wypłacaniu rolnikom premii w wysokości 30 EUR za każdą tonę CO₂ składowaną w glebie, SPAR stymuluje zrównoważone praktyki gospodarowania glebami. Na potrzeby monitorowania skuteczności projektu wykorzystuje się próbki gleby.

Na poziomie społeczeństwa obywatelskiego

Greckie Towarzystwo Ornitologiczne, przedstawicielstwo WWF w Grecji, Bułgarskie Towarzystwo Ochrony Ptaków oraz Królewskie Towarzystwo Ochrony Ptaków połączyły siły w celu powstrzymania spadku populacji egipskiego sępa w regionie Bałkanów. Rozszerzyły one swoje transgraniczną strategię na inne kraje, zgodnie z trasą przelotu tych ptaków.

UNIA EUROPEJSKA DZISIAJ

OBRAZ SYTUACJI / PRZEGLĄD JAKOŚCIOWY

UE jest jednym z pokojowych projektów, który odniósł największy sukces na świecie. Działając zgodnie z wytycznymi określonymi w Traktatach Europejskich, po raz pierwszy podpisanych w 1957 r., UE przeżyła 60 lat w pokoju, demokracji i solidarności. W 2012 r. UE otrzymała Pokojową Nagrodę Nobla za postępy na rzecz pokoju, pojednania, demokracji i praw człowieka w Europie. Jednym z priorytetów dla UE, zarówno na terytorium wewnętrznym jak i w kontaktach zewnętrznych, jest promowanie i podtrzymywanie rządów prawa oraz unijnych wartości podstawowych. W tym kontekście decydującą rolę odgrywają skuteczne systemy wymiaru sprawiedliwości. Dzięki nim obywatele mogą w pełni korzystać ze swoich praw, a przedsiębiorstwa – z pewności prawa oraz ze sprzyjającego inwestycjom środowiska na jednolitym rynku. UE zachęca państwa członkowskie do zwiększenia niezależności, jakości i skuteczności ich systemów wymiaru sprawiedliwości, w tym za pośrednictwem skutecznego monitorowania w ramach semestru europejskiego oraz tablicy wyników wymiaru sprawiedliwości. Mówiąc bardziej ogólnie, Komisja Europejska gwarantuje poszanowanie rządów prawa oraz innych podstawowych wartości UE, korzystając ze wszystkich narzędzi i instrumentów, jakie są do jej dyspozycji. Jednym z wyzwań, z jakimi zmagają się europejskie społeczeństwa, jest korupcja, która narusza zaufanie pokładane w instytucjach demokratycznych i która osłabia rozliczalność przywódców politycznych. Komisja Europejska dysponuje uprawnieniami politycznymi, które pozwalają jej monitorować walkę z korupcją oraz realizować obszerną unijną strategię antykorupcyjną. Jeżeli chodzi o wymiar zewnętrzny, UE, realizując swoją politykę zagraniczną i bezpieczeństwa, przyczynia się do utrzymania międzynarodowego pokoju i pomaga państwom partnerskim w rozwiązywaniu trudnych sytuacji, w tworzeniu rozliczalnych i przejrzystych instytucji, wspieraniu partycypacyjnego podejmowania decyzji oraz gwarantowaniu sprzyjających włączeniu społecznemu i rzetelnych procesów wyborczych. Centralnymi elementami Europejskiego konsensusu w sprawie rozwoju są prawa człowieka, równouprawnienie płci, włączenie oraz niedyskryminowanie. Dzięki swojej polityce rozszerzenia i sąsiedztwa UE nadal przyczynia się do zachowania pokoju i stabilnej sytuacji. Przede wszystkim UE aktywnie wspiera kraje kandydujące do przystąpienia do UE w osiąganiu postępów w zakresie rządów prawa, reformy wymiaru sprawiedliwości, walki z korupcją i przestępczością zorganizowaną, bezpieczeństwa, praw podstawowych i instytucji demokratycznych i promuje działania w tym kierunku.

GŁÓWNE TENDENCJE

- Poprawiło się **postrzeganie przestępczości, przemocy i wandalizmu** w społeczeństwie; w 2016 r. 13,0 % europejskiego społeczeństwa odbierało powyższe problemy jako aktualne, jest to 2,9 punktu procentowego mniej niż w 2007 r.
- Unijna tablica wyników wymiaru sprawiedliwości z 2018 r. pokazuje, że w porównaniu z 2010 r. **skuteczność systemów wymiaru sprawiedliwości** w państwach członkowskich poprawiła się lub utrzymywała się na stabilnym poziomie. Dotyczy to niemal wszystkich państw członkowskich, z kilkoma zaledwie wyjątkami. Jednak w szeregu państw nadal znacznie przedłużają się postępowania w sprawach cywilnych i handlowych.
- **Ogólne wydatki publiczne na sądy** wzrosły w latach 2007–2016 o ponad 11 %, osiągając w 2016 r. kwotę nieco wyższą niż 50 mld EUR. Ta stopa wzrostu była w niewielkim stopniu niższa od stopy wzrostu PKB.
- W 2018 r. aż 56 % mieszkańców UE oceniało **niezależność sądów i niezawisłość sędziów** w ich państwie jako „bardzo dobrą” lub „dość dobrą”, co stanowi wzrost o cztery punkty procentowe w porównaniu z 2016 r.
- Zgodnie ze wskaźnikiem postrzegania **korupcji**, publikowanym przez Transparency International, państwa członkowskie UE w 2017 r. nadal znajdowały się w grupie najmniej skorumpowanych państw na świecie i tworzyły połowę światowej czołówki – grupy dwudziestu państw o najmniejszej korupcji.
- Powody do obaw daje sytuacja dotycząca **praworządności** w niektórych państwach członkowskich, jednak podjęto w tej sprawie szereg działań na szczeblu UE.

RANKING ŚWIATOWY

Zgodnie ze sprawozdaniem „2018 SDG Index and Dashboards” (Bertelsmann Stiftung oraz Sustainable Development Solutions Network) 19 państw członkowskich UE osiągnęło wynik powyżej 70 na 100, jeżeli chodzi o cel zrównoważonego rozwoju nr 16. Dziewięć państw członkowskich UE zalicza się do 20 państw osiągających najwyższe wyniki w skali całego świata.

UNIA EUROPEJSKA W 2030 R.

UE A BIEŻĄCE TENDENCJE / WSZYSTKIE CZYNNIKI RÓWNE

UE nadal kroczy ścieżką pokoju. Dzięki swojej polityce rozszerzenia i sąsiedztwa UE nadal przyczynia się do zachowania pokoju i stabilnej sytuacji. UE aktywnie wspiera kraje kandydujące do przystąpienia do UE w osiągnięciu postępów w zakresie rządów prawa, reformy wymiaru sprawiedliwości, walki z korupcją i przestępczością zorganizowaną, bezpieczeństwa, praw podstawowych i instytucji demokratycznych i promuje działania w tym kierunku. Unijna polityka zagraniczna i rozwojowa przyczynia się również do zachowania pokoju na świecie. Ponadto UE nadal przyczynia się do upowszechniania i utrzymywania rządów prawa wśród własnych państw członkowskich. Należy zrobić więcej na rzecz poprawy skuteczności, jakości i niezależności krajowych systemów wymiaru sprawiedliwości w niektórych państwach członkowskich. Na szczeblu międzynarodowym w szeregu państw odnotowano tendencję w kierunku autorytarnych systemów zarządzania. Jednym z priorytetów UE pozostanie zatem promowanie demokracji, praw człowieka i rządów prawa, zarówno na terytorium wewnętrznym, jak i w kontaktach zewnętrznych. UE będzie nadal pracować na rzecz lepszego dostępu do wymiaru sprawiedliwości, walki z oszustwami, przestępczością i będzie rozwiązywać problem rozwijających się zagrożeń dla bezpieczeństwa. W tym celu UE dalej pogłębiać będzie współpracę i wymianę informacji między policją i organami ścigania poszczególnych państw członkowskich UE oraz promować międzynarodową współpracę w tym obszarze.

SZANSE/CZYNNIKI POZYTYWNE

Kulturowe wartości zgodne z poszanowaniem praw podstawowych, zaangażowanie społeczne i polityka partycypacyjna, społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstw/odpowiedzialne prowadzenie działalności gospodarczej, edukacja, cyfryzacja, sztuczna inteligencja i nowe technologie, badania naukowe i innowacje, odporna infrastruktura i społeczeństwo, multilateralizm, otwarta i uczciwa wymiana handlowa, pomoc rozwojowa.

RYZYKA / CZYNNIKI NEGATYWNE

Niestabilność geopolityczna i zagrożenia dla bezpieczeństwa, zmiana klimatu i degradacja środowiska, migracja i przymusowe wysiedlenie, powrót do protekcjonizmu gospodarczego na całym świecie, brak współpracy międzynarodowej, wyzwania dla rządów prawa, populizm, nierówności społeczne.

NAJWAŻNIEJSZE KWESTIE POLITYCZNE

Unijne przepisy z 2017 r. w sprawie minerałów z regionów ogarniętych konfliktami określają obowiązki w zakresie należytej staranności w łańcuchu dostaw unijnych importerów cyny, tantalu i wolframu oraz złota, aby zagwarantować, aby były one wydobywane w odpowiedzialny sposób, oraz aby z ich pozyskiwaniem nie wiązały się – pośrednio lub bezpośrednio – konflikty zbrojne lub naruszenie praw człowieka w obszarach dotkniętych konfliktami i obszarach wysokiego ryzyka.

W 2017 r. ustanowiono Prokuraturę Europejską jako niezależny urząd dysponujący uprawnieniami do prowadzenia dochodzeń i ścigania przestępstw mających wpływ na finansowe interesy UE. Planuje się, że Prokuratura Europejska rozpocznie działalność do końca 2020 r., po trzyletnim okresie tworzenia urzędu. Będzie to zdecydowana poprawa w walce z oszustwami, korupcją i innymi przestępstwami, kierowanymi przeciwko budżetowi UE.

Francuska ustawa z 2017 r. w sprawie należytej staranności zobowiązuje przedsiębiorstwa do wdrażania środków mających zagwarantować, aby ich jednostki zależne, dostawcy i podwykonawcy na całym świecie przestrzegały dobrych praktyk socjalnych, zasad etycznych i dobrych praktyk w zakresie ochrony środowiska. Ustawodawcy chcą zwiększyć wiedzę w przedsiębiorstwach na temat roli, jaką pełnią one w przeciwdziałaniu tragicznym wypadkom we Francji i za granicą, a także chcą zapewnić ofiarom odszkodowanie za wszelkie szkody doznane wskutek niewywiązania się przez przedsiębiorstwa z ich obowiązku wdrażania planów dotyczących należytej staranności. Dotyczy to przedsiębiorstw z siedzibą we Francji zatrudniających powyżej 5 000 pracowników lub przedsiębiorstw z siedzibą za granicą zatrudniających powyżej 10 000 pracowników.

W 2011 r. duńskie przedsiębiorstwo żeglugi kontenerowej Maersk Line było jednym z założycieli morskiej sieci antykorupcyjnej. To partnerstwo międzysektorowe, obejmujące przedsiębiorstwa będące właścicielami statków, właścicielami ładunków i dostawców usług, współpracuje z najważniejszymi zainteresowanymi podmiotami, w tym rządami i organizacjami międzynarodowymi, dążąc do określenia i ograniczenia przyczyn korupcji w przemyśle morskim.

Na Słowacji rząd promuje zaangażowanie społeczeństwa obywatelskiego i organizacji pozarządowych w tworzenie, wdrażanie i kontrolowanie polityki publicznej w różnych obszarach. W obszarze polityki dotyczącej środowiska naturalnego powołano „Zieloną Komisję Trójstronną”, która steruje propozycjami i uwagami podmiotów niepaństwowych, tak aby mogły być uwzględnione w procesie stanowienia prawa i wdrażania.

Wzmocnienie środków wykonawczych i ożywienie globalnego partnerstwa na rzecz zrównoważonego rozwoju

UNIA EUROPEJSKA DZISIAJ

OBRAZ SYTUACJI / PRZEGLĄD JAKOŚCIOWY

Cele zrównoważonego rozwoju nadają przekrojowy wymiar wdrażaniu globalnej strategii na rzecz polityki zagranicznej i bezpieczeństwa UE, w której nakreślono wizję wspólnego zaangażowania UE na świecie. Europejski konsensus w sprawie rozwoju określa wspólne podejście UE i państw członkowskich do polityki rozwojowej, które opiera się na celach zrównoważonego rozwoju. Kierując się zasadą spójności polityki na rzecz rozwoju, UE dąży do osiągnięcia jak największej spójności i stworzenia synergii między różnymi swoimi obszarami polityki, aby wspierać kraje partnerskie w osiąganiu celów zrównoważonego rozwoju. Obecnie UE jest największym na świecie darczyńcą oficjalnej pomocy rozwojowej. W ostatnim dziesięcioleciu nastąpiła zmiana w podziale ról – odeszliśmy od systemu darczyńca-beneficjent na rzecz bardziej równorzędnego partnerstwa. Unijna polityka rozszerzenia oraz zmieniona europejska polityka sąsiedztwa skupiają się na podstawowych kwestiach politycznych i gospodarczych, w tym na praworządności, prawach człowieka, demokracji oraz na trwałym wzroście gospodarczym i zrównoważonym rozwoju, co jest w pełni zgodne z Agendą ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030. Zaangażowanie humanitarne UE obejmuje ścisłą współpracę z licznymi organizacjami humanitarnymi i rozwojowymi ONZ oraz międzynarodowymi organizacjami społeczeństwa obywatelskiego na rzecz poszanowania godności ludzkiej. Unijna polityka handlowa i inwestycyjna oparta na wartościach, określona w strategii „Handel z korzyścią dla wszystkich”, odzwierciedla cele zrównoważonego rozwoju, uwzględniając wszystkie aspekty wdrażania zrównoważonego rozwoju. UE pozostaje zagorzałym zwolennikiem wielostronnego systemu handlowego, który jest powszechny, oparty na zasadach, otwarty, niedyskryminujący i sprawiedliwy i którego podstawą jest Światowa Organizacja Handlu (WTO). UE aktywnie działa na rzecz ochrony i umacniania WTO we wszystkich jej funkcjach. UE współpracuje ściśle również z innymi organizacjami międzynarodowymi, takimi jak Biuro Wysokiego Komisarza NZ ds. Praw Człowieka (OHCHR), Międzynarodowa Organizacja Pracy (MOP) i Organizacja Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD), w celu promowania w swojej polityce handlowej praw człowieka, społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw/odpowiedzialnego prowadzenia działalności gospodarczej, jak również celów społecznych i środowiskowych. UE aktywnie promuje wdrażanie Agendy ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 i celów zrównoważonego rozwoju na forum grupy G20. Dzięki europejskiemu semestrowi na rzecz koordynacji polityki gospodarczej UE wzmacnia swój własny system zarządzania fiskalnego i gospodarczego, przyczyniając się tym samym do globalnej stabilności makroekonomicznej. W ramach swojego Programu lepszego stanowienia prawa Komisja przyczynia się do zwiększenia spójności polityki.

GŁÓWNE TENDENCJE

- UE jest **największym na świecie darczyńcą oficjalnej pomocy rozwojowej** i w 2017 r. przeznaczyła na ten cel 75,7 mld EUR. Ponadto ogólny wskaźnik oficjalnej pomocy rozwojowej przypadającej na dochód narodowy brutto (ODA/DNB) w UE (0,5 % w 2017 r.) był znacznie wyższy niż w przypadku większości innych darczyńców z OECD, takich jak Kanada, Japonia czy Stany Zjednoczone. Szwecja, Dania, Luksemburg i Zjednoczone Królestwo osiągnęły cel i w 2017 r. przeznaczyły 0,7 % DNB na oficjalną pomoc rozwojową.
- Zacieśniono **stosunki handlowe z krajami rozwijającymi się**. Wywóz może stworzyć miejsca pracy na terytorium krajów rozwijających się i umożliwić im uzyskanie środków w walucie obcej, które mogą zostać wykorzystane do opłacenia przywozu innych niezbędnych towarów. Przywóz do UE z krajów rozwijających się zwiększył się ponad dwukrotnie w latach 2002–2017.
- **Udział przywozu do UE z krajów najsłabiej rozwiniętych** wzrósł w latach 2002–2017. Jednak ogólnie rzecz biorąc, prawie 50 krajów najsłabiej rozwiniętych nadal odpowiadało za zaledwie 2,0 % całego przywozu do UE w 2017 r. W ciągu ostatnich kilku lat UE wzmocniła swoją pozycję głównego rynku eksportowego dla krajów najsłabiej rozwiniętych: jej udział w światowym eksporcie towarów z krajów najsłabiej rozwiniętych wzrósł z 20,5 % w 2012 r. do prawie 25 % w 2016 r. Kolejnymi dużymi rynkami są Chiny (21 %) i Stany Zjednoczone (8,2 %).

- Pomoc krajom rozwijającym się w zwiększaniu ich **zasobów krajowych** ma kluczowe znaczenie. UE dostosowała swoje podejście w zakresie wsparcia budżetowego dla krajów partnerskich, tak aby lepiej promować cele zrównoważonego rozwoju, zapewnić większe ukierunkowanie polityki krajowej na wyniki oraz umożliwić budowanie zdolności, poprzez większe wsparcie dla lepszego sprawowania rządów i zarządzania finansami publicznymi, w tym dla środków antykorupcyjnych.
- **Przeniesienie obciążeń podatkowych** z opodatkowania pracy na podatki środowiskowe może przyczynić się do wzrostu zatrudnienia, zmniejszenia nierówności i ograniczenia presji na środowisko. Udział podatków środowiskowych w całkowitych dochodach UE z podatków pozostał niemal na niezmiennym poziomie (6,8 % w 2002 r. i 6,1 % w 2017 r.).

RANKING ŚWIATOWY

Zgodnie ze sprawozdaniem „2018 SDG Index and Dashboards” (Bertelsmann Stiftung oraz Sustainable Development Solutions Network) sześć państw członkowskich UE osiągnęło wynik powyżej 70 na 100, jeżeli chodzi o cel zrównoważonego rozwoju nr 17. Trzy państwa członkowskie UE zaliczają się do 20 państw osiągających najwyższe wyniki w skali całego świata.

UNIA EUROPEJSKA W 2030 R.

UE A BIEŻĄCE TENDENCJE / WSZYSTKIE CZYNNIKI RÓWNE

Wyzwania, przed którymi stoi Europa i świat, stawać się będą coraz bardziej złożone, wzajemnie powiązane i bardziej globalne niż kiedykolwiek wcześniej. Niezbędne będą globalne partnerstwa na rzecz eliminacji ubóstwa oraz realizacji wszelkich innych celów zrównoważonego rozwoju. Na poziomie międzynarodowym UE będzie zatem w dalszym ciągu wspierać ochronę i wzmocnienie opartego na zasadach wielostronnego porządku międzynarodowego, którego centralnym elementem jest ONZ. Jest to warunek konieczny, aby zapewnić środki wykonawcze. UE będzie nadal wykorzystywać swoją politykę handlową opartą na wartościach do promowania zrównoważonego rozwoju, w tym społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw/odpowiedzialnego prowadzenia działalności gospodarczej, i będzie nadal zdecydowanie wspierać Światową Organizację Handlu. Na przykład, aby poprawić wyniki poprzez jak najbardziej efektywny podział pracy, UE i jej państwa członkowskie będą stosować wspólne programowanie i wspólne wdrażanie jako skuteczny środek realizacji partnerstw w zakresie współpracy na rzecz rozwoju. Oznacza to, że państwa członkowskie wspólnie określać będą, który darczyńca powinien pracować w danym sektorze. Instytucje UE i państwa członkowskie będą ponadto nadal intensyfikować działania na rzecz wdrożenia Programu działań z Addis Abeby, który stanowi globalne ramy finansowania Agendy ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030, i który podkreśla rolę nauki, technologii i innowacji. „Horyzont Europa” – kolejny program UE w zakresie badań naukowych i innowacji (2021 – 2027) – podkreśla kluczową rolę międzynarodowej współpracy naukowej w osiągnięciu celów zrównoważonego rozwoju. UE jest dobrze przygotowana w odniesieniu do większości zobowiązań w zakresie finansowania rozwoju do 2030 r. W UE promowane będą również partnerstwa na rzecz zrównoważonego rozwoju.

+

SZANSE/CZYNNIKI POZYTYWNE

Zaangażowanie społeczne i polityka partycypacyjna, społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstw/odpowiedzialne prowadzenie działalności gospodarczej, lepsze stanowienie prawa, edukacja, cyfryzacja, sztuczna inteligencja, nowe technologie, badania naukowe i innowacje, skuteczny transfer technologii i wymiana wiedzy, obserwacja Ziemi, kształcenie, wolontariat, finansowanie społecznościowe i inne formy innowacyjnego finansowania, zrównoważone finansowanie, partnerstwa publiczno-prywatne, multilateralizm, otwarta i uczciwa wymiana handlowa, pomoc rozwojowa.

-

RYZYKA / CZYNNIKI NEGATYWNE

Niestabilność geopolityczna i zagrożenia dla bezpieczeństwa, protekcjonizm gospodarczy, brak współpracy międzynarodowej, podważanie istniejących instytucji wielostronnych.

NAJWAŻNIEJSZE KWESTIE POLITYCZNE

UE jest zaangażowana wraz z innymi partnerami G20 i organizacjami międzynarodowymi w porozumienie G20 dla Afryki, którego celem jest pobudzenie inwestycji w krajach Afryki uczestniczących w programie. UE będzie również wspierać współpracę trójstronną – partnerstwa publiczno-prywatne między co najmniej dwoma krajami rozwijającymi się, w których uczestniczy organizacja z krajów rozwiniętych lub organizacja wielostronna. Jest to ważne narzędzie docierania do krajów rozwijających się i innych zainteresowanych stron.

Europejski plan inwestycji zewnętrznych i stanowiący jego część Europejski Fundusz na rzecz Zrównoważonego Rozwoju przedstawiają budżet UE jako gwarancję odblokowania i pobudzenia inwestycji w Afryce i jej sąsiedztwie. Uwaga jest w tym wypadku skupiona na krajach niestabilnych, krajach, w których toczą się konflikty lub które dotyka przemoc, oraz krajach śródlądowych i najsłabiej rozwiniętych, które potrzebują największego wsparcia. Celem jest odblokowanie prywatnych inwestycji i uruchomienie dodatkowych inwestycji o wartości 44 mld EUR do 2020 r.

Inicjatywa „Takiej Finlandii chcemy do 2050 r. – zaangażowanie społeczeństwa na rzecz zrównoważonego rozwoju” to innowacyjny sposób zaangażowania całego społeczeństwa w realizację celów zrównoważonego rozwoju. Aby osiągnąć osiem celów tworzących tę wizję na 2050 r., zobowiązania operacyjne ustala się przy udziale sektorów administracyjnych i innych podmiotów społecznych, takich jak przedsiębiorstwa, gminy, organizacje, instytucje oświatowe i podmioty lokalne. Zobowiązania muszą być nowe i wymierne.

Łotewskie władze samorządowe i organizacje pozarządowe aktywnie uczestniczą w projektach współpracy na rzecz rozwoju z udziałem krajów Partnerstwa Wschodniego i Azji Środkowej – Mołdawii, Gruzji, Ukrainy, Kirgistanu i innych państw. Stowarzyszenie Samorządów Lokalnych i Regionalnych Łotwy udziela długoterminowego wsparcia eksperckiego krajom partnerskim w zakresie planowania budżetowego, negocjacji rządowych, zaangażowania obywateli w proces podejmowania decyzji oraz promowania przedsiębiorczości.

Unilever, międzynarodowe przedsiębiorstwo z branży towarów konsumpcyjnych, zdecydowanie angażuje się na rzecz realizacji celów zrównoważonego rozwoju od czasu przyjęcia Agendy ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030. Prezes koncernu należy do członków działającej pod auspicjami Sekretarza Generalnego ONZ grupy osób popierających cele zrównoważonego rozwoju. W 2016 r. Unilever współuczestniczył w tworzeniu komisji ds. biznesu i zrównoważonego rozwoju (Business & Sustainable Development Commission), której największym osiągnięciem było opublikowanie w 2017 r. sprawozdania „Better Business Better World” dotyczącego uzasadnienia biznesowego dla działań na rzecz realizacji celów zrównoważonego rozwoju.

Włoski sojusz na rzecz zrównoważonego rozwoju (ASviS) dąży do zwiększenia wiedzy na temat znaczenia [Agendy ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030](#) oraz do zmobilizowania społeczeństwa włoskiego, podmiotów gospodarczych i instytucji. Skupia on [ponad 180](#) najważniejszych instytucji i sieci społeczeństwa obywatelskiego, a także uniwersytety i przedsiębiorstwa.

